

யாழ்ப்பாண தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்சே சுவடுகள் - 01

இங்வரங்கு கட்டுறைகள்
தொகுப்பு நால் - 2018

வெளியீடு :

யாழ் மாவட்ட கலை, கலாசாரப்பேரவை,
மாவட்டச்செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.

2019.07.28

யாழ்ப்பள்ளத் துறையும் சட்டமன்றம் பண்டிடீருச் சீலூக்கள்

ஒழியவரங்கு கட்டுரைகளின்
தொகுப்பு நூல் - 2018

தொகுப்பாசிரியர்கள்:
நா.வேதநாயகன்
மா.அருள்சந்திரன்

வெளியீடு :
யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை,
மாவட்சிசெயலகம், யாழ்ப்பாணம்.

2019.07.28

தலைப்பு:	யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சவுகள்
விடயம்:	ஆய்வரங்கு கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் - 2018
தொகுப்பாசிரியர்கள்:	நா.வேதநாயகன் மா.அருள்சந்திரன்
முதற் பதிப்பு:	28/ஜூலை - 2019
பதிப்புரிமை:	யாழ் மாவட்ட கலைகலாசாரப் பேரவை
வெளியீடு:	யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை, மாவட்டச்செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.
அனுசரணை:	பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், வடக்கு மாகாணம்
பக்கங்கள்:	.....
பிரதிகள்:	200
விலை:	250/=
அச்சுப்பதிப்பு:	எவகிறீன் அச்சகம் இல.693, கே.கே.எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொ.பே. 021 221 9893
ISBN:	978-624-5123-00-1

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துச்செய்த
அறங்கத் தற்புறை
தலைமையுரை
முன்னுரை
யாழ்ப்பாணத்து உணவுப்
பழக்கவழக்கங்கள்
யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்சார்
ஆற்றுகைக்கலைகள்
யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்சார்
அலங்காரக்கலைகள்
யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியாக்ய 19
இும் நூற்றாண்டுப் பத்தஞ்சககள்
யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்த்து
கலைகளில் கூத்துக்கலை

யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சுவடுகள்

நெய்வரங்கு தொடர வாழ்த்துக்கள்

தொன்மையான பண்பாட்டுக்கறுகளையும் விழுமியங்களையும் இன்றும் பேணுகின்ற ஒரு மரபார்ந்த மாவட்டமாக யாழ்ப்பாணம் காணப்படுகிறது. மரபார்ந்த கலைகளும் கலைகளின் வழியே வாழ்வியலுமான மக்கள் இருப்பியலில் கலை, கலாசார சடங்குமுறைகள், வாழ்வியல் முறைகள் உணவு வகைகள் என தனித்துவமான மரபுசார்ந்த ஒழுங்கமைவில் இன்றும் இயங்குகின்ற மாவட்டமாக யாழ்ப்பாணம் விளங்குகின்றது.

இன்று மனிதனது நாகரிக வளர்ச்சியும், பொருளாதார முன்னேற்றங்களும், தொழிலாட்டுப் மாற்றங்களும் தொன்றுதொட்டுவந்த கலை கலாசார பாரம்பரியங்களில் தாக்கம் செலுத்தி வருகின்றமையை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தொன்றுதொட்டு வந்த கலாசார முறைகள் தற்போது அருகத் தொடங்கியுள்ளது. வரவேற்பு உபசரணை முறைகள் மாற்றமடைந்து மேற்கத்தய கலாசாரங்களை பின்பற்ற மக்கள் முனைகின்றனர். பாரம்பரிய உணவுவகைகளும் குறைவடைந்து மேலைத்தேய நாடுகளின் உணவுப்பழக்கங்கள் நம் மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றிக்கத் தொடங்கிவிட்டன.

யாழ்ப்பாணக்குடா நாடு என வரலாற்றில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் யாழ்ப்பாண மாவட்டமானது கல்வி, பொருளாதாரம், பண்பாடு என அனைத்து வழிகளிலும் உலகிற்கு முன்னுதாரணமாக செயற்படும் மாவட்டமாக விளங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு என உலகத்தவர்களால் போற்றுமளவிற்கு தனித் துவமான பண்பாட்டினையும் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் கொண்ட மைந்திருக்கும் மாவட்டத்தின் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப் பேரவை 2018 ஆம் ஆண்டில் முதன் முதலாக யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சுவடுகள் என்னும் ஆய்வுப்பொருளில் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்கள்

தலைமையில் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைசிறந்த ஆய்வாளர்களை உள்ளடக்கிய ஆய்வரங்கினை நடத்தியிருந்ததோடு ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளினைத் தொகுத்து ஆய்வரங்கு நூலாக இவ்வாண்டு வெளியிட முன்வந்திருக்கும் முயற்சியானது பாராட்டத் தக்கதாகும். இவ்வாய்வரங்கில் யாழ்ப்பாணத்து உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்சார் ஆழற்றுகைக் கலைகள், யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியாகிய 19 ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள், யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்த்து கலைகளில் கூத்துக்கலை ஆகிய ஆய்வுக்கட்டு ரைகள் சமர்ப்பிக்கப் பட்டன. பாடசாலை மாணவர்கள், பல்கலைக் கழக மாணவர்கள், ஆய்வாளர்கள் எனப்பலரும் பயன் பெற்றிருந்தனர். இத்தகைய முயற்சிகள் தொடரவும் நூல் வெளியீடுகள் தொடரவும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவிக்கின்றேன்.

நா. வேதநாயகன்,

அரசாங்க அதிபர்,
யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவையின்
தலைவர், மாவட்டச் செயலகம், யாழ்ப்பாணம்.

2018.07.27 ஆம் நாள் யாழ் இராமநாதன் கல்லூரியில் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை நடத்திய யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச்சுக்குகள் என்னும் ஆய்வரங்கில் முன்னாள் உதவி மாவட்டச் செயலாளரும் யாழ்ப்பாணம் பிரதேச செயலாளருமாகிய திரு. சா. சுதாசன் அவர்கள் ஆண்றிய அரங்கத் திறப்புரை.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட கலாசாரப் பெருவிழாவின் ஒரு பகுதி யான ஆய்வரங்கான முன்னாள் அரச அதிபர் க. கணேஷ் அவர்களின் அரங்கை அறிமுகம் செய்வதை ஒரு பாக்கியமாகக் கருதுகின்றேன்.

இலங்கையின் அரச சேவையில் 50 ஆண்டுகள் சீரான, துடிப்பான நேர்மையான அரச சேவையை வழங்கி, அரச சேவைக்கு ஒரு உதாரண புருஷராகக் கடமையாற்றியவர் முன்னாள் அரச அதிபர் அமரர் உயர்திரு க. கணேஷ் அவர்கள். கணேஷ் ஜயா அவர்களுடன் மிக இக்கட்டான காலத்தில் மாவட்டச் செயலகத் தில் நெருக்கமாக இணைந்து பணியாற்றியவன் என்ற ரீதியில் சில முக்கியமான விடயங்களை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன். வடமாகாணத்தின் மூன்று மாவட்டங்களில் மன்னார், வவுனியா மற்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் நீண்டகாலமாக போர் உக்கிரம் பெற்ற காலங்களிலும், சமாதான பேச்சுவார்த்தைகள், மீள்கட்டுமானம் நடைபெற்ற காலங்களிலும், சனாமி மீள் கட்டுமானப் பணிகளிலும் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து மக்களின் மறுவாழ்விற்கும் கூபிச்சுத்திற்கும் இரவு பகல் பாராது கடமையாற்றிய ஒரு கடமை வீரன்.

சனாமிப் பேரவைகளின் தாக்கம் நிகழ்ந்த பின் யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரச அதிபராக் கடமையேற்ற திரு க. கணேஷ் அவர்கள் சனாமியால் அழிவுற்ற பகுதிகளை மீள் கட்டியெழுப்புவதிலும், உலக வங்கியின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் அதன் இலக்குகளை நோக்கி சிறப்பாக வழி நடத்தியவர் ஆவார், 2006ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 11ஆம் திகதி மீண்டும் போர் ஆரம்பித்தபோது யாழ்ப்பாணம் அதன் இயங்கு நிலையை இழந்தது. தொடர்ச்சியான ஊரடங்கு உத்தரவு அமுலுக்கு வந்தது. புற உலகத் தொடர்புகள்

அனைத்தும் துண்டிக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் மறுநாள் காலை அரசு அதிபர் கணேஷ் அவர்கள் தொலைத்தொடர்புகள் ஏதுமற்ற நிலையில் மக்களின் இயல்பு நிலையை மீளவும் குறைந்தபட்ச அளவில் உருவாக்கவேண்டிய அவசிய அவசர நிலையை உணர்ந்து தன்னந்தனியாக கண்டி வீதி, ஆஸ்பத்திரி வீதி, வழி யாக நடந்து இராணுவ முகாமை அடைந்து இராணுவக் கட்டளைத் தளபதியுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்துகின்றார். இதன்மூலம் ஊரடங்கு குறிப்பிட்ட மணித்தியாலங்களுக்கு தளர்த்தப்பட்டு கச்சேரி திறக் கப்பட்டு அவசர அத்தியாவசிய சேவைகள் இயக்கப்படுகின்றன. அரசு அதிபர் அவர்கள் மிகத்துறிதமாக செயற்பட்டு உணவு விநியோகம், நீர் விநியோகம், ஏரிபொருள் விநியோகம், மருந்து விநியோகம், மற்றும் ஏனைய அத்தியாவசிய தேவைகளை உடனடியாக பொதுமக்களுக்கு வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற வழிவகுத்தார்.

அதன் பிற்பாடு கடற்பயணம் மட்டுமே பயணிகள் போக்கு வரத்திற்கும் பொருட்களைப் பரிமாற்றும் செய்வதற்கும் ஒரே மார்க் கமாக அமைந்தது. அரசு அதிபர் கணேஷ் அவர்கள் தன்னுடைய அர்ப்பணிப்பான சேவையினால் யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு தங்குதடையின்றி உணவு விநியோகம், மருந்து விநியோகம், ஏரிபொருள் விநியோகம் ஏனைய அத்தியாவசியப் பொருட்கள் விநியோகம், பயணிகள் போக்குவரத்து இடம்பெற பாதுகாப்பு அமைச்சுடன், இராணுவக் கடற்படைத் தளபதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு சீரான முறையில் நடைபெற வழிசமைத்தார். அதேபோல் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் இயல்பு நிலையையும் பேணுவதற்கு தன்னாலான முழு அர்ப்பணிப்புடன் கடமையாற்றினார்.

இந்நிலையில் 2009 இறுதிப்போரின் இறுதி நிலைமைகளில் புதிதாக விடுவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்த மக்களை நலன்புரி நிலையங்களில் வைத்துப் பராமரிக்கும் மிகப்பெரும் கைங்கரியத்தையும் அவரது வழிகாட்டலில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அல்லறப்பட்டு அவைப்பட்டு அடைக்கலம் தேடிவந்த மக்களை ஒரு குறையும் இல்லாது பராமரித்த அரசு அதிபர் திரு.க.கணேஷ் ஆவார். பின்பு செட்டிகுளம் நலன்புரி நிலையங்களில் தங்கியிருந்த யாழ்ப்பாணத்தைச் சொந்த இடமாகக்

கொண்ட 80,000க்கு மேற்பட்ட மக்களை அவர்களின் சொந்த இடமான யாழ்ப்பாணத்தில் மீள்குடியமர்த்துவதற்காக அரசுடன் கலந்துலோசனை மேற்கொண்டு படைத்தரப்படு, சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் உதவியோடு 24 நாட்களில் அப்பெரும் பணியை நிறைவேற்றி மக்களை நலன்புரி நிலைய வாழ்க்கையிலிருந்து விடுவித்து அவர்களின் சொந்த இடங்களில், உறவினர்கள், நண்பர்களுடன் வாழ வைத்தார்.

இதேவேளையிலேயே நீண்ட காலமாக இடம்பெயர்ந்து நலன்புரி முகாம்களில் தங்கியிருந்த வலி வடக்கு மக்களின் மீள் குடியேற்றும் தொடர்பாக பரிபூரணமாக உழைத்து வலிவடக்கு மீள்குடியேற்றத்திற்கு தன்னாலான அளப்பெரும் பங்களிப்பை வழங்கினார்.

அரசு அதிபர் கணேஷ் அவர்கள் நேரக் கட்டுப்பாட்டுக்குப் பெயர் போனவர். நேரம் தவறாமை அவரது மிகப்பெரும் பண்பு. அவரது அர்ப்பணிப்பான சேவை, தூய கரங்கள், இதயசுத்தியுடன் மக்களுக்க சேவையாற்றும் பண்பு மக்களுக்கான தேவைகளை ஆய்ந்து அறிந்து உணர்ந்து வழங்குதல், கடவுள் பக்தி, தன் மன்னை ஆழமாக நேசித்தல், வேலைகளை தாமதமின்றி நிறை வேற்றல் என்பன அவரை அரசு சேவையின் உதாரண புருஷராக வும் மக்கள் மத்தியில் அவரது மதிப்பையும் உயர்த்தியது.

அவரது நிர்வாகக் காலத்தில் யாழ் மாவட்ட செயலக மானது முடப்படாது இயங்கியது. வாரத்தின் ஏழ நாட்களும் யாழ்ப் பாணக் கச்சேரி காலை முதல் இரவு வரை மக்களுக்காக திறந்து பணியாற்றியது. பல்வேறு இராஜதந்திரிகளின் வருகை, சர்வதேச அரசு சார்பற்ற நிறுவன பிரதிநிதிகளின் வருகையின்போது அவர்களிடம் தனக்கே உரிய ஆளுமையின் பாணியில் மக்களின் தேவைகளை முன்வைத்து உதவித் திட்டங்களைப் பெற்றார். யாழ்ப்பாண மக்களின் நம்பிக்கையின் அடையாளமாக யாழ்ப் பாணக் கச்சேரியில் இருந்து அல்லும் பகலும் மக்கள் பணியாற்றி யவர் அரசு அதிபர் கணேஷ் ஆவார்.

நாங்கள் கூறுவதுண்டு யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியும் யாழ் போதனா வைத்தியசாலையும்தான் 24 மணி நேரமும் சேவையாற்றிக்

கொண்டிருந்த காலம் அது என்று. அரச அதிபர் கணேஷ் அவர்களின் ஓய்வின் மறுநாள் வலம்புரிப் பத்திரிகை ஒரு பொருள் மிகுந்த ஆசிரியர் பத்தி ஒன்றில் அரச அதிபர் கணேஷ் பற்றி எழுதி அவரது சேவைக்கு மகத்துவமான கெளரவத்தை வழங்கி இருந்தார்கள். அந்த ஆசிரியர் பத்தியிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள் அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சேல் என்ற வார்த்தையும் உடைய சடையப்பன் போல் அரச அதிபர் கணேஷ் அவர்களைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அது மிகவும் சிறப்பான உவமானம். அரச அதிபர் கணேஷ் காலத்தில் கச்சேரி அடையா நெடுங்கதவாகவும் அங்கு அஞ்சேல் என்ற வார்த்தையுடன் மக்களுக்கு அளப்பரும் அர்ப்பணிப்பான சேவையை அரச அதிபர் கணேஷ் அவர்கள் வழங்கியிருந்தார்கள்.

அரச அதிபர் கணேஷ் அவர்கள் சேவைக்காலம் மிகவும் இக்கட்டான அவலங்கள் நிறைந்த காலத்தில் சகல சவால்களை யும் முறியடித்து மக்கள் சேவையாற்றினார்.

அவரது கண்டிப்பும் இறுக்கமான நிர்வாகக் கட்டுக்கோப்பும் யாழ்ப்பாண சிலில் நிர்வாகத்தை மிக விரைவான இயங்கு நிலைக்கும் விணைத்திற்னான நிலைக்கும் மீளக் கட்டியெழுப்பியது என்பது மறுக்கப்பட முடியாதது. அதேபோல போரின் பின்னரான மீள்கட்டுமானத்திலும், வழுக்கையாறு புனரமைப்பு, ஏனைய உட்கட்டுமான அபிவிருத்தி, வாழ்வாதார அபிவிருத்தி, பிரதேச செயல் கங்களை நிர்மாணித்தல் போன்ற விடயங்களிலும் அதிகமுன்னுரிமை வழங்கி செயற்பட்டார்.

உண்மையில் அரச அதிபர் அமர்க் கணேஷ் அவர்கள் 24 மணி நேர அரச அதிபர். பல இளம் நிர்வாக சேவை அலுவலர் களுக்கு முன்னுதாரணமான அரச அதிகாரியாகத் திகழ்ந்தவர். அவரது காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டும் உருவாக்கியவர். ஆதலால் இந்த அரங்கின் பெயரை அவரது பெயரில் அமைத்தமை மிகவும் பொருத்தமானதே.

எஸ்.கத்ரீசன்.

பிரதேச செயலாளர்,
யாழ்ப்பாணம்.

2018.07.27 ஆம் நாள் யாழ் இராமநாதன் கல்லூரியில் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை நடத்திய யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச்சுவடுகள் என்னும் ஆய்வரங்கில் யாழ் பல்கலைக்கழக முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராஜா அவர்கள் தலைமை வகித்து ஆற்றிய தலைமையுரை

யாழ் மாவட்டச் செயலகமும் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப் பேரவையும் நடத்தும் இந்த ஆய்வரங்குக்குத் தலைமை தாங்க கிடைத்த வாய்ப்புக்காக முதலிலே இறைவனை வணங்கி நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சுவடுகள் என்னும் பொருண்மையிலே முன்ன நாள் அரசாங்க அதிபர் திரு க.கணேஸ் அரங்கிலே நடைபெறும் இக்கருத்தரங்கிலே நாம் எல்லோரும் கூடி இருக்கின்றோம்.

இன்றைய இந்த விழாவிற்குப் பிரதம விருந்தினராக வந்திருக்கும் யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் அவர்களே; உடுவில் பிரதேச செயலர் திரு.சி.ஜெயகாந் அவர்களே, அரங்கத் திறப்புரை ஆற்ற வந்திருக்கின்ற உதவி மாவட்டச் செயலாளர் திருவாளர் எஸ். சுதரசன் அவர்களே! மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தரங்களே! இக் கல்லூரி மாணவர்களே! ஆசிரியர்களே! சபையோர்களே! உங்கள் அனைவருக்கும் என் அன்பு கனிந்த வணக்கங்கள்.

நெருக்கடியான காலகட்டத்திலே இரவு பகல் என்று பாராது அடையாத கதவோடு அலுவல்களைப் பார்த்த எம் மதிப்புக்குரிய அரச அதிபர் திரு.க.கணேஸ் அவர்களின் பெயரிலே இந்த அரங்கு அமைந்திருப்பது சாலப்பொருத்தமானது. அரங்கத் திறப்புரையை ஆற்ற மிகவும் பொருத்தமானவரை நீங்கள் தெரிவு செய்திருக்கிறீர்கள். அமர்க கணேஸ் அவர்களுக்குத் தோள் கொடுத்து இரவு பகல் பாராது பணியாற்றிய அவரின் திறப்புரை பல அனுபவங்களை வெளிக்கொண்டும் அவருக்கு எமது நன்றியும் பாராட்டுக் களும் என்னும் உரியன்.

அன்பானவர்களே! யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியல் - பண்பாடு பல தனித்துவ அம்சங்களைக் கொண்டது. நீண்ட பெரும் பரப்பை யடைய இத்தலைப்பினை ஒருநாள் கருத்தரங்கினுள் அடக்கி விட

முடியாது. இன்று இங்கு ஜந்து தலைப்புக்களிலே கட்டுரை சமர்ப் பிக்க ஜவர் வந்துள்ளனர். இந்த ஜவரும் இத்துறைகளிலே துறை போனவர்கள். அவர்களின் உரையாடலை ஊடறுத்து இடைப்பிற வரலாக எனது உணையை ஆழந்தாது பொதுவாகச் சில செய்தி களைக் கூறலாமென்று என்னுகின்றேன்.

பண்பாடு என்ற சொல் மிக அண்மையிலேயே தான் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்தது. CULTURE என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிற்குப் பொருத்தமானதாக பண்பாடு என்ற சொல்லை டி.கேசி அவர்களே முதன்முதலிற் பயன்படுத்தினார்கள். பண்பாடு என்ற சொல் பழக் கத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் நாகரிகம், சால்பு முதலான சொற் களையே பயன்படுத்தினர். வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால் என்பதற்கிணங்க இன்று பண்பாடு என்ற சொல் பழக்கத்தில் - பழக் கத்தில் வந்து விட்டது.

சமூகவியல், மானுடவியல் ஆய்வாளர்கள் தங்கள் தங்கள் புல மையஞுபவம் பின்னணியிலே பண்பாடு என்பதற்கு வரைவிலக் கணம் கூறியுள்ளனர். ஏறத்தாழ நூற்றி ஜம்பதிற்கு மேற்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள் பண்பாட்டிற்கு கூறப்பட்டுள்ளமையை ஆய்வாளர்கள் அறிவர். இதிற் பல “தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்” என்பது போல அமைந்ததும் உண்டு.

பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும் மனிதர்கள் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினராய் இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுமைத்தொகுதி ஆகும். பண்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட ஒரு மக்கட்கூட்டம் தனது சமூக வரலாற்று வளர்ச்சியினடியாக தோற்றுவித்துக்கொண்ட பெளத்தீகப் பொருட்கள், ஆதமார்த்தக் கருத்துக்கள், மதநடைமுறைகள், சமூகப் பெருமானங்கள் ஆகிய வற்றினதும் தொகுதி ஆகும் என்று அறிஞர் ஒருவர் வரையறை செய்துள்ளார். இந்த வரையறை பெருமளவிற்குப் பொருந்தக்கூடியது.

பொதுவாகத் தமிழர் பண்பாடு எனக்கூறினாலும் யாழ்ப்பானப் பண்பாட்டிற்கு - யாழ்ப்பானத் தமிழர் பண்பாட்டிற்கு சில தனித் தன்மைகள் உள்ளன. அதன் புவியியல் அமைப்பும் இத்தனித்து வத்திற்கு ஒரு காரணம் எனலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தென்னிந்தியப் புலமையாளர்கள் யாழ்ப்பானத்தை யாழ்ப்பான தேசம் என்றே அழைத்தனர். ஒருசிறு நூலேனும் சிற்றுரையேனும் செய்கு

நர் இல்லாத தேசம் என்றீர் என நாவலர் எழுதிய நல்லறிவுச் சுடர் கொழுத்தல் என்ற கண்டனம் இதற்கு நல்ல சான்றாகும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் நடைமுறைகள் பண் பாட்டுக் கூறுகள் முதலியவற்றைப்பற்றி ஒரு ஆய்வு செய்து பதிவு செய்ய வேண்டியது நமது கடமையாகும். யாழ் மாவட்டச் செலக மும் மாவட்ட கலாசாரப்பேரவையும் இணைந்து இம்முயற்சிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிப்பது வரவேந்கத்தக்கது.

பொதுவாகப் பண்பாட்டை பொருள் சார் பண்பாடு பொருள் சாராப் பண்பாடு என இரண்டாகப் பகுத்து நோக்குவர். ஆய்வு வச திக்காக இவ்வாறு பகுத்து நோக்கினாலும் ஒன்றோடொன்று அல்லது ஒன்றுக்குள் ஒன்று கலந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். பொருள் சார் பண்பாடுகளைப் பற்றிய அறிவு பொருள் சாராப் பண்பாட்டை அறிய உதவும். பொருள் சாராப் பண்பாடுகளைப் பற்றி அறிய உதவும். பொருள் சார் பண்பாடு என்பதற்குள் பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் ஒரு சிலவற்றை இங்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றேன். ஒரு சமுகத்தின் வீடுகள், வீடுகளின் அமைப்புக்கள், செய் பொருட்கள், வீட்டுப் புழக்கு பொருட்கள், உடைகள், அணிகலன்கள் போக்கு வரத்துச் சாதனங்கள், தொழிற்கருவிகள் முதலானவற்றை பொருள் சார் பண்பாட்டினுள் அடக்கலாம்.

பொருள் சாராப் பண்பாட்டிலே பொருள் வடிவம் பெறாத அனைத்துக் கூறுகளும் இடம்பெறும். பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள், அறிவு அழகியற் சிந்தனைகள், கற்பனை (நடிப்பு) போலச் செய்தல், இசை, நடனம், வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள் முதலான பலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்திலே இவற்றின் இயங்கு நிலை அல்லது இயங்கிய நிலை பற்றி தெளிவான முழுமையான ஆய்வுகள் வெளி வந்தன என்று கூற முடியாது. அவற்றை ஓரளவுக்கு வெளிக் கொணர முயற்சிப்பதன் விளைவாகவே இக்கருத்தரங்கினைக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வகையிலே திரு மா.அருள்சந்திரனின் உழைப்பு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அருள்சந்திரனுக்கு உதவியாக இயங்கும் அனைத்து அலுவலர்களையும் வாழ்த்துகின்றோம். பாராட்டுகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டை பதிவு செய்ததிலே பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளைக்கு பிரதான பங்கு உண்டு. 1940களிலே பேரா

சிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய காதலியாற்றுப்படை, இது 1950களிலே தான் நாலுருப்பெற்றது. இந்நால் யாழ்ப்பாணப் பண் பாட்டின் காவியமாகத் திகழ்கிறது. இன்றைய தலைமுறை இது ணைப் படிக்கவேண்டும். நாம் இதனை மீள்பதிப்புச்செய்துள்ளோம். விரிவான விளக்கத்துடன் இதன் அடுத்த பதிப்பும் வெளிவர வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம். உனர்வு பூர்வமாக பேராசிரியர் தமது படைப்புக்களிலே பல்வேறு இடங்களிலும் யாழ்ப்பாணப்பண் பாட்டை பதிவு செய்துள்ளார். அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ள பண்பாட்டுக்கூருகள் பல பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் மௌலில் மௌலில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத் தேசிய கல்வியற்கல்லூரி நடத்திய பேராசிரியர் க.கைலாசபதி நினைவுப்பேருரையை நிகழத்தும் வாய்ப்பு நமக்கு கிட்டியது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் காதலியாற்றுப்படை காட்டும் யாழ்ப்பாணத்துப்பண்பாடு என்ற தலைப்பையே தெரிவு செய்து உரையாற்றினேன். அந்த உரை சிறுநூலாகவும் வெளி வந்தது. அதனை இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் குறிப்பாக கலாசார உத்தியோகத்தர்கள் படித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று அன்பாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

பண்பாட்டைப் பதிவு செய்வது அதைப் பரவலாக்குவது இன்றைய இளம் தலைமுறையினரின் கடமையாகும். நாம் எப்படி வாழ கிறோம் நமது முன்னோர் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அறிவது மிகவும் சுவையான அனுபவமாகும்.

இந்த சுக அனுபவத்திற்கு வழி சமைக்கும் யாழ் மாவட்டச் செயலத்திற்கும் கலை கலாசாரப் பேரவைக்கும் அதன் தலை வராய் அமர்ந்து வழிநடத்தும் அரசாங்க அதிபர் திருவாளர் நா.வேதநாயகன் அவர்களுக்கும் நாம் என்றும் நன்றியடையவர் களாக இருக்க வேண்டும் என்று கூறி உங்களை கருத்தரங்கினுள் அழைத்துச் செல்கின்றோம்.

நன்றி
வணக்கம்
பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா

முன்னுரை

யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப் பேரவை யாழ் மண்ணின் கலை மேம்பாட்டிற்காக செயற்பட்டு வருகின்ற அமைப்பாகும். இவ்வமைப் பானது மாவட்ட அரசாங்க அதிபரை தலைவராகக் கொண்டு கலை மேம்பாட்டில் பல்வேறு முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் மாவட்டத்தில் வாழ்கின்ற மூத்த கலைஞர்களை கெளரவிக்கும் வகையில் யாழ்முத்து என்ற விருதினையும் இளம் கலைஞர்களின் கலைச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவிக்கும் வகையிலான இளம் கலைஞர் விருது என்பவற்றுடன் அரசாங்க அலுவலர்களிடையே காண்ப்படுகின்ற கலையறிவினை வெளிப்படுத்தும் நோக்கிலான அரச அதிபர் வெற்றிக்கிண்ணம் என்னும் போட்டியினையும் நடை முறைப்படுத்துவதுடன் யாழ்ப்பாணத்தின் பூர்வீகத் தொன்மையினை வெளிப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் ஆய்வரங்கினை நடத்துகின்ற முறையையினை 2018 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அறிமுகப்படுத்தி தொடர்ச்சியாக செயற்படுத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் ஆரம்பமும் தொடர்ச்சியுமே யாழ்ப்பானத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சுவடுகள் என்னும் ஆய்வுப் பொருளும் அதன் பேரோன் நூல் வெளியீடும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

2018 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக பேரவையால் ஆய்வு முயற்சி கள் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதற்காக பேரவை பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராசா, உப தலைவர் சோ.பத்ம நாதன், திருமதி றஜனி குமாரசிங்கம், திருவாளர் மா.அருள்சந்திரன் ஆகியோரை ஆய்வுச் செயற்குழுவாக நியமித்து ஆய்வரங்கச் செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்ததன் விளைவே யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச்சுவடுகள் என்னும் எமது தொன்மையினை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாக மிளிர்ந்தது. அது தொடர்கின்றது.

இவ்வாய்வரங்கானது வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்கள் அனுசரணையுடன் யாழ் மாவட்ட செயலகமும் யாழ் மாவட்ட கலைகலாசாரப்பேரவையும் இணைந்து யா/இராமநாதன் கல்லூரி மண்டபத்தில் 2018.07.27 ஆம் திங்கதி வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்றது.

முன்னை நாள் அரசாங்க அதிபர் க.கணேஸ் அவர்களின் நினைவரங்கில் அரங்கத்திற்புறையினை உதவி மாவட்டச் செயலா

எராக கடமையாற்றி தற்போது யாழ்ப்பானம் பிரதேச செயலராக கடமையாற்றும் திருவாளர் சாம்பசிவம் சுதர்சன் அவர்கள் வழங்கி யிருந்தார். ஆய்வரங்கில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக முன்னெணாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா அவர்கள் ஆய்வரங்கின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். யாழ்ப்பானத்து உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் என்னும் தலைப்பில் கலை கலாசாரப் பேரவையின் உபதலைவர் கலாபூஷணம் சோ.பத்மநாதன் அவர்களும்

யாழ்ப்பானத்துக் கோயில்சார் ஆற்றுகைக்கலைகள் என்னும் தலைப்பில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக சமூகவிஞ்ஞானத்துறை சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் திருவாளர் நாஜேஸ்கண்ணன் அவர்களும்

யாழ்ப்பானத்துக் கோயில்சார் அலங்காரக்கலைகள் என்னும் தலைப்பில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக இந்துநாகரிகத்துறை விரிவுரையாளர் திருவாளர் க.செல்வமணோகரன் அவர்களும் யாழ்ப்பானத்தில் வெளியாகிய 19 ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள் (1948 காலப் பகுதி வரை) என்னும் தலைப்பில் யாழ்ப்பானம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி கல்வியியலாளர் கலாநிதி சி.பத்மராஜா அவர்களும்

யாழ்ப்பானத்து நிகழ்த்து கலைகளில் கூத்துக்கலை என்னும் தலைப்பில் திருமறக்கலாமன்றத்தின் பிரதி இயக்குநர் திருவாளர் ஜோன்சன் நாஜுகுமார் அவர்களும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை சமர்ப்பித்திருந்தனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவையின் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரி வித்துக்கொள்கின்றேன்.

மேலும் இவ்வாய்வரங்கு சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு ஒத்து நூற்பு வழங்கிய யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபரும் கலை கலாசாரப்பேரவையின் தலைவருமாகிய திருவாளர் நா.வேதநாயகன் அவர்களுக்கும் பேரவையின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் வலிகாமம் தெற்கு பிரதேச செயலாளர் திருவாளர் சி.ஜெயகாந் அவர்களுக்கும் அவரின் அலுவலர்கள், கிராம உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகளை தெரிவிப்பதோடு விலிகாமம் தெற்கு பிரதேச கலாசார உத்தியோகத்தின் ஒத்துழைப்பினை நினைவு கூருவதோடு ஏனைய கலாசார உத்தியோகத்தர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

இந்நால் வெளியீட்டிற்காக நிதி அனுசரணை வழங்கியிருக்கும் வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களத்தின் பணிப்பா

என்ற கல்வி அமைச்சின் செயலாளர், கல்வி அமைச்சின் பிரதம கணக்காளர் ஆகியோருக்கும் யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப் பேரவையின் சார்பில் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர் வாழ்வியற் பண்பாட்டுச் சுவடுகள் ஆய்வு ரங்கின் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூல் வெளிவருவதற்கு உதவிய எவகிறீன் அச்சக்த்தினர், நூலினை செவ்வை பார்த்துதவிய திரு.பொ.வாமதேவன் அவர்களுக்கும் பேரவையின் சார்பில் மன மார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் சிறப்பான ஆய்வுகளை நடத்தி மாவட்டத்தின் தொன்மையினையும் இருப்பினையும் ஆவணப்படுத்தும் செயற்பாட்டினை யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை நிறைவேந்ற அனைவரினதும் ஒத்துழைப்பினை வேண்டி நிறைவு செய்கின்றேன்.

மா.அருள்சந்திரன்,

தொகுப்பாசிரியர்கள் சார்பாக
மாவட்டக் கலாசார உத்தியோகத்தர்.
செயலாளர்,
யாழ் மாவட்ட கலை கலாசாரப்பேரவை,
மாவட்டச்செயலகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணத்து உணவுப் பழக்கங்கள்

கவிஞர் சோ.பத்மநாதன்

யாழ் குடாநாடு நீர்வளம் குறைந்த பிரதேசம். குறிப்பாக, தீவகம் முதலிய பகுதிகளில் குடிநீருக்கே தட்டுப்பாடு நிலவுகின்றது. கிணற்று நீரை மட்டுமே நம்பி உப உணவுப் பயிர்கள் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன. வலிகாமம் மேற்கு, தென்மராட்சியின் சில பகுதிகள், பூநகரி முதலிய இடங்களில் மழையை நம்பியே ஒரு போகம் நெற்செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

வறட்சியைத் தாங்கக்கூடிய குரக்கன், வரகு, தினை, சாமை முதலிய சிறு தானியங்கள் முன்பு தீவகத்தில் பயிரிடப்பட்டன. ஆனால் போர்க்காலத்திலும் அதை அடுத்து வந்த இக்காலத்திலும் சிறுதானியச் செய்கை அருகிப்போய்விட்டது.

நெல்லரிசிச்சோறு வசதி படைத்தவர்களின் உணவாக இருந்து வந்துள்ளது.இரண்டாம் உலகப்போர்க் காலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை நிலவியது. இலங்கையை ஆண்ட பிரத்தானிய அரசாங்கம் நெல்லரிசிக்குப் பிரதியீடாக கோதுமையை அறிமுகப் படுத்தியது.கோதுமையும் கோதுமை மாவும் பங்கீட்டடிப்படையில் (கூப்பனுக்கு) வழங்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப் பட்ட கோதுமை மாவின் பயன்பாடு, படிப்பாடியாக அதிகரித்து, இன்று பானும் வெதுப்பகத் தயாரிப்புக்களும் இல்லாத வாழ்க்கையை நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றோம்.

பனை யாழ்ப்பாணத் தமிழருக்கு வாழ்வாதாரம். தென் இந்தியாவின் சில இடங்களிலும் வட இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் பெருவாரியாகக் காணப்படும் பயிர் பனை.பனையின் பயன் நூற்றி எட்டு என்பர். நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் பனை பற்றி தால விலாசம் என்ற நூலே பாடியுள்ளார். வைரம்மிக்க இந்த மரம் வீடு கட்டவும், நீரிறைக்கும் துலா செய்யவும் பயன்பட்டது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர்கள் பனை மரத்தை தம் நாட்டிற்கு

ஏற்றுமதி செய்ததை அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

முப்பது வருட உள்நாட்டுப் போரில் நாம் இழந்த வளங்களில் மிக முக்கியமானது பனை. குண்டுவீச்சு, வெல்வீச்சுக்களைத் தாங் கவல்ல காப்பரண்களுக்காக பெருமளவில் பனை தறிக்கப் பட்டது. பனை தறிக்கப்பட்ட அளவிற்கு மீள்நடுகை செய்யப்படவில்லை. சிவநெறிப்புலவர் கலாநிதி க.கனகராசா தவிர வேறு யாரும் இதில் அக்கறை காட்டவில்லை.

பனம் பண்டம்

பனம் பண்டங்களில் மிக முக்கியமானது ஒடியற்கூழ் ஆகும். ஏழையாயினும் செல்வந்தனாயினும் ஒடியற்கூழ் குடிக்காத யாழிப் பாணத்தான் இல்லை. கூழ் ஒரு நிறையுணவு. கால ஒட்டத்தில் எத் தனை மாற்றங்கள் வந்தபோதும் கூழ் மட்டும் தமிழர் அடையாளமாக இன்றும் வாழ்கின்றது.

கூழ் தயாரிக்கும் பாகத்தை டொமினிக் ஜீவா பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

“முற்றுத்து வேப்பமரப் பக்கம் தற்காலிக அடுப்பில் ஏற்றப்பட்ட பெரிய குண்டானில் உலை கொதித்துக் கொண்டிருந்தது. பொரி மாத்தாள் ஒருபக்கம் இடித்து அரிக்க, இன்னொரு பக்கம் இடிக்கப் பட்ட ஒடியல்மா புடைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடல்படு திரவி யங்களை தரம்பிரித்து ஆராய்ந்து கழுவிக் கொண்டிருந்தனர் பிறி தொரு பகுதியினர்.

மாணிக்கத்தார் தோளில் கிடந்த துண்டை தலைப்பாகையாகக் கட்டிக் கொண்டார். பெண்குள் தத்தமது கைப்பணிகளை பல்விய மாக எடுத்து வந்து அடுப்பிற்குப் பக்கத்தே வரிசையிட்டு வைத்து விட்டு ஒதுங்கிக்கொண்டனர்.

மாணிக்கத்தார் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இனிக்கூழ் காய்ச்சி முடியுமட்டும் அவர்தான் ராஜா. அகப்பையை எடுத்து உலையைத் துழாவிப் பார்த்தார். தயார்படுத்தப்பட்ட மீன், நண்டு, நால்களை குண்டானுக்குள் மெதுவாகப்போட்டார். நெருப்பு சுவாலை விட்டெரிந்தது. அகப்பையால் சிறிது அள்ளி சிரட்டையில் இட்டு ஊதிக்கொண்டே ருசிபார்த்துக் கொண்டார். செருமிக் கொண்டார். கண்ணீர் வடிந்தது. கடைசியில் ஒடியல் மாக்கல்

வையை கையில் எடுத்தார். குண்டானுக்குள் சரித்துக் கொட்டி னார். அகப்பையால் இரண்டொரு தரம் துழாவிக்கொண்டார். நெருப் பைத் தணித்தார்”¹

இன்னொரு பதிவு ஆககவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை செய்தது. கவிஞர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நிவித்திக்கல் என்ற ஊருக்கு தம் முடைய நண்பர் வைத்திய அதிகாரி சுப்பையரைக் காணச் சென்றி ருந்தார். இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் நிகழ்ந்த நீண்ட பயணம். உடம்பில் அலுப்பு, சுப்பையர் வேலுப்பிள்ளையின் அலுப் பைப் போக்க ஒடியற்கூழ் பரிமாறினார். கூழை ரசித்துக் குடித்த கல்லடி வேலுப்பிள்ளை பாடினார்

“அல்லவுற்றுக் கண்டிக் கப்பாலுள் நிவித்திக்
கொல்லைக்குப் போயவுப்புக் கொண்டதனின்-கல்லடியான்
வண்டாடு மாலையனி மற்பியச்சுப் பையனுடன்
கொண்டாடி னான் ஒடியற் கூழ்”²

ஆடிக்கூழ் பிறிதொரு வகை. அது சைவக்கூழ், உமுத்தம்மா, பயறு, பனங்கட்டி, தேங்காய்ச்சொட்டு எல்லாம் சேர்த்துக் காய்ச்சப் படும். இக்கூழுக்கு சோமசுந்தரப்புலவர் தமது “ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை” என்ற பாட்டின் மூலம் அமரத்துவம் அளித்துள்ளார்.

பனங்கழியிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் “பனங்காய்ப் பணியாரம்” அரிய பலகாரமாக இன்றும் புழக்கத்தில் உள்ளது. பனம் பழம் கிடைக்காத காலத்தில் பனை அபிவிருத்திச் சபை போத்தவில் அடைக்கப்பட்ட பனங்கழியை விற்பனை செய்கிறது. இத்தயாரிப்பு புலம்பெயர் நாடுகளுக்கும் போகின்றது.

பலகார வகைகள்

பிட்டு, இடியப்பம், அப்பம், தோசை, இட்டலி என்பன காலை உணவாக தயாரிக்கப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் கோதுமை ரவையிலிருந்து செய்யப்படும் உப்புமாவும் சேர்ந்து கொண்டது.

திருமணம், வீடுகுடிபுகுதல், அந்தியேட்டி முதலிய வைபவங்களில் சைவ உணவே பரிமாறப்படுவது எழுதாத விதி. இன்று சில

1. எழுதப்பாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் - பக்கம் 65-67)

2. ஆககவி கல்லடி வேலுப்பிள்ளை

மாற்றங்கள் வந்துள்ள போதிலும் சைவ உணவிற்கு இசைந்தது வாழை இலையே. சோறு கறிகளோடு தயிர், மோர், ரசம், ஊறு காய், அப்பஸ் பொரியல் ஈற்றில் பாயசத்தோடு சைவச்சாபாடு நிறைவெப்பறும். திருமண மண்டபங்களில் பாயசத்திற்குப் பதில் Ice cream பரிமாறுகின்றனர்.

முந்திய தலைமுறையினர் சமைத்த முருங்கையிலை, அகத்தி, முகட்டை, மூல்லை முதலிய (வளவு, வேலிகளில் கிடைக்கக் கூடிய) இலைக்கறி வகைகள் அருகி வருவது காணலாம். ஆனால் சந்தையில் பொன்னாங்காணி, வல்லாரை முதலியவை கிடைப்பது ஆறுதலான விடயம்.

சிற்றுச்சுவகைகள்

மோதகமும் வடையும் கோயில்களில் படையலிடப்படும் முக்கிய பலகாரமாகும், மோதகத்தின் உள்ளே பொதிந்து வைக்கப்படும் பயற்றும் பருப்பு, தேங்காய்த்துருவல், சர்க்கரை என்பன “உள்ளுடன்” எனப்படும். கொழுக்கட்டைக்கும் மோதகத் திற்கும் உருவத்திலன்றி உள்ளுடனில் வேறுபாடில்லை.

குழந்தைகளுக்குப் பல முளைத்ததும் வீட்டிலேயே ஒரு சிறிய சடங்கு நடக்கும். பல்லுக்கொழுக்கட்டை அவித்து, பிள்ளையை சுள்கில் இருத்தி மொட்டைத்தலையை வெள்ளைத்துண்டால் மூடி, தாய் மாமன் கொழுக்கட்டைகளைக் கொட்டுவார். சூழ நிற்கும் உறவினர் பிள்ளையின் தலையில் செல்லமாக குட்டிவிட்டு கொழுக்கட்டையை எடுத்துண்பர். இது பல்லுக் கொழுக்கட்டை எனப்படும். கொழுக்கட்டையின் விளிம்பில் அழகான பல்வரிசை அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நாங்கள் சிறுவராய் இருந்த காலத்தில் அப்பச் சட்டிக்குக் கீழே அடுப்பு நெருப்பு, மேலே ஒரு நெருப்புச் சட்டி இருக்கும். இவ்வாறு வைக்கையில் சுட்டெடுக்கப்படுவது தான் அப்பம். இன்று கீழே “காஸ்” அடுப்பு வெப்பம், மேலே உலோகத்தகட்டு வெப்பம் அளித்து அப்பம் சுடுகிறார்கள். அரிசி மாவில் தயாரிக்கப்படும் அப்பத்தை பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை “புளிச்சப்பம்” என்கிறார்.

விட்டுக் கள்ளினை விளைபத மெய்துநெல்
மாவினிற் சுட்ட வன்புளிச்சப்பமும்
பணங்காய்க் களியிடன் சாமைமாக் குழுத்து
வனைபந் தினைப்போல் நெய்யிற் போட்டுத்
தட்டுத் தட்டாய்ச் சுட்டுமே லெடுத்துச்
சளகிற் பரப்பி விலையைது கூறுங்
கம்த்தரு செம்பனங் காய்ப்பணி யாரமும் -3

பருத்தித்துறை வடை இன்று உலகப் பிரசித்திபெற்றுள்ளது.
நீண்ட நாள் வைத்திருக்கக்கூடிய இத்தட்டை வடை இன்று குடா
நாட்டில் எங்கும் தயாரிக்கப்படுகிறது. மதுப்பிரியர்கள் உவக்கும்
“கள்”(Taste)ஆகவும் இது பயன்படுகின்றது.

அருவிலை கொடுத்தே அரக்கு மாந்தும்
மாந்தர் வாய்க்கு வெங்கறிப் பாக
வளமுற வுதவும் வடையின் கடகமும் - 4

என்னுப்பாகு யாழ்ப்பாணத்தின் இன்னோர் அடையாளம் என
லாம். ஊட்டச்சத்து நிறைந்த இச்சிற்றுண்டி ஒருவாரகாலம் வரை
வைத்து உண்ணக்கூடியது. வடமராட்சியில் என்னுடன் சீனி சேர்த்து
இடிப்பர். வலிகாமம் மற்றும் தீவைகத்தில் பணங்கட்டி சேர்ப்பர்.

என்னுங் கட்டிய மிடித்துநன் கெடுத்த
நெய்பிழி பாகின் நிகரில் தீரணையும் 5

இந்நாளில் சீனிப்பாணியில் என் இட்டுச் செய்யப்படும் ஓர் இனிப்பு
சந்தையில் புழக்கத்தில் உள்ளது. சீனிஅறியதரம், பயற்றும்பணி
யாரம், அச்சுப்பலகாரம் என்பன இன்றும் வீட்டில் நடக்கும் விஷேஶங்
களில் பரிமாறப்படுகின்றன.

வெள்ளை என்று குறிப்பிடப்படும் பால்நொட்டி சில வைபவங்
களில் வாழ்கின்றது. சீடை, சோகி முதலிய பலகாரங்கள் அருகிப்
போய்விட்டன. கொழுக்கட்டைக்கு அச்சும் பல டிசைன்களில்
முறுக்கு அச்சுப்பலகாரம் என்பன பிழிய உரவும் சில்லுக்களும்
எப்பொழுதோ புழக்கத்திற்கு வந்து விட்டன.

பூப்படையும் பெண் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதிலும் பேறு
காலத்தில் தாய்மாரைக் கவனிப்பதிலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்

விசேட பரிகரிப்பு முறைகளைக் கைக்கொள்கின்றனர். உள்ளி, நற் சீரகம், இஞ்சி, மிளகு, கொத்தமல்லி, மஞ்சள் ஆகியவற்றை விகிதாசாரப்படி சேர்த்து அரைத்த காயம் இவர்களுக்கு தரப்படும்.

பிள்ளை பெற்ற பெண்களுக்கு “ஹாறல்”பருகக் கொடுப்பார்கள். மகப்பேற்றிற்கு ஓரிரு மாதங்களுக்கு முன்பே சாதிக்காய், கராம்பு, கறுவாப்பட்டை, திப்பிலி, வெந்தயம், சீரகம், உள்ளி, அதிமதுரம், கொத்தமல்லி, குங்குமப்பூ, ஓமம், மிளகு, ஆகியவற்றினை வகைக்கு 5 கிராம் எடுத்து இடித்து மண்சட்டியில் இட்டு சாராயத் தில் ஹாறவிட்டு விடுவர். பிள்ளை பெற்ற பெண்ணிற்கு தினமும் இவ்வூறல் பருகக்கொடுக்கப்படும்.

இன்றைய தலைமுறைப் பெண்கள் உயர் கல்வியிலும் உத்தி யோகம் பார்ப்பதிலும் பெரும் எண்ணிக்கையில் ஈடுபடும் இந்நாளில், சிற்றுண்டி தயாரிப்பதற்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை.இந்த இடைவெளியை துரித உணவுச் சாலைகள் (Fast Food) நிரப்பியுள்ளதை கண்கூடு. இக்கடைகளில் rolls, samosa, patties, பருத்தித் துறை வடை முதலிய சிற்றுண்டிகளோடு, mixture மிகப்பிரபலமாகி யிருப்பதனைக் காணலாம். சில கடைகள் இப்புதிய பலகாரங்களோடு எமது பாரம் பரிய சிற்றுண்டிகளான அச்சுப் பலகாரம், முழுக்கு, பயற்றும்பணி யாரம், எள்ளுப்பாகு முதலியவற்றையும் விற்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தாருடைய உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள் பல மாறுதல்களைக் கண்டு வந்துள்ளன. தமிழர்கள் குடாநாட்டிற்கப்பாலும், வெளிநாடுகளிலும் போய் வாழ்வதால் அந்நாட்டு வாழ்க்கை வசதி களை இங்கும் ஏற்படுத்தவும் பின்பற்றவும் முனைவதால் எமது உணவுகளிலும் பரிமாறும் முறைகளிலும் மாற்றங்கள் வருவதைத் தடுக்க முடியாது. ஆனால் புலம் பெயர் தமிழர்கள் தமது அடையாளங்களாகிய பல சமையற் பாகங்களைப்பேணி, சில வேளைகளில் மேனாட்டாரையும் ஈர்த்து வருவது எமக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

யாழ்ப்பாணத்து கோயில்சார் ஆற்றுகைக் கலைகள்: கலைகளின் பெருமரபாக்கமும் நிறுவனமயமாக்கமும் நிலைத்திருத்தவுக்கான சவால்களும்

இராஜேஸ்வரன் இராஜேஸ்கண்ணன்
மதுநிலை விரிவுறையாளர், சமூகவியல் துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கலையின் உருவாக்கம், வளர்ச்சி மற்றும் நிறுவனமயமாக்கம் என்பவற்றின் பின்புலத்தில் தொழிற்படும் சமூகவிசைகளை ஆராய முற்படுவது கலையின் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வுநெறியில் முதன்மையானதொரு ஆர்வத்துறையாகின்றது. இது ஒருவகையில் சமூக வரலாற்றுக்கும் கலைக்குமான தொடர்பினை ஆராய்வதாகின்றது. அத்துடன் சமூகமொன்றில் வழங்கிவரும் கலைவடிவங்களுக்கூடாக அந்தச் சமூகத்தின் வாழ்வியலைத் தரிசிக்கின்ற முயற்சியுமாகின்றது. சமூகத்தில் நிலவிவரும் வழக்காறுகள், நம் பிக்கைகள், தொழில்முறைகள், சமயநெறிமுறைகள், பிரிப்புக்கள், அடுக்கமைவுகள், சமமின்மைகள், அதிகார ஒழுங்குகள், அந்தஸ்து முதலிய பல விடயங்கள் கலைகளில் எவ்வாறு பிரதிபலிக் கப்படுகின்றன என்று பார்ப்பதும் அவற்றினால் கலைகள் எவ்வாறு கட்டமைக்கின்றன என்பதை தேடுவதும் தனித்துவமான இரு ஆய் வார்வப் புலங்களாகின்றன. இந்த இரு அடிப்படைகளிலான ஆய்வுகளும் சமூகவியல் அறிவின் பிரயோகத்துடன் செய்யப்படவேண்டியவை.

ஒரு சமூகத்தின் கலைகள் வளர்வதற்கு நிலைக்களாக அமைந்தவை பல. குறிப்பாக வாழ்வியல் சடங்குகள், விளையாடுக்கள், தொழில்முறைச் சம்பிரதாயங்கள், வளப்பெருக்கு, அரசவைக் கொண்டாட்டங்கள், சமய மற்றும் கோயில் சடங்குகள் முதலியவற்றை மையமாகக் கொண்டு கலைகள் வளர்ந்துவந்தன. இவ்வாறு வளர்ந்த கலைகள் பல வகைப்பட்டவை. இவற்றில் செவ்வியல் கலைகள், நாட்டார் கலைகள் எனும் வகைப்பாடு பரும்படியானது. ஆயினும், இந்த வகைப்பாட்டின் பின்புலத்தில் “கலையின் உயர்நிலையாக்கச்” செயன்முறையுடன் தொடர்புடைய ஒர் அரசியல் உள்ளது. இந்த அரசியல் சிறுதெய்வம் X பெருந்தெய்வம், சிறுதெய்வ வழிபாடு X பெருந்தெய்வ வழிபாடு சிறுமரபு X

பெருமரபு எனும் இரட்டை எதிர்நிலைகள் பற்றியதாகும். கோயில் களை நிலைக்களாகக் கொண்ட ஆற்றுகைக் கலைகள் பற்றிய ஆய்விலும் இந்த இரட்டை எதிர்நிலைகள் தொடர்பான அரசியலைத் தேடுவது உள்ளடங்குகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்சார் ஆற்றுகைக் கலைகள் பற்றி ஆராய முற்படும் ஒருவர் கோயில்களின் வகைப்பாடு குறித்து கவனங்கொள்ள வேண்டும். கோயில்கள் மற்றும் வழிபாடுகளை சிறு தெய்வங்களுக்குரியவை பெருந்தெய்வங்களுக்குரியவை என்று வகைப்படுத்தும் அதேவேளை அவற்றுடன் தொடர்புபட்ட கலைகளும் சிறுமரபுக்குரியவை, பெருமரபுக்குரியவை என்று வகைப்படுத்திப் பார்க்கப்படுவது வழமையானது. சதிராட்டம், காவடியாட்டம், கரகாட்டம், மயிலாட்டம், ஓயிலாட்டம், சிலம்பாட்டம் (கழியாட்டம்), பரியாட்டம், கோலாட்டம், ஏந்தலாட்டம், முகழுடி நடனம் முதலிய ஆற்றுகைக் கலைகள் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு மரபுகளுடன் தொடர்புடையன. சிறப்பாக கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய நாட்டுக்கூத்துகள் பலவும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வந்தன. இவை சிறுதெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையவையாக வும் கிராமியக் கலைகளாகவும் வழங்கிவந்துள்ளன. கிராமிய மக்கள் தமக்கான கிராமியத் தெய்வங்களை வழிபடும் தலங்களில் அவற்றை ஆற்றுகை செய்து வந்தனர். இதனால் அவை கிராமியக் கோயில் கலைகள் எனப்படலாம்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமியக் கோயில்களில் நிலவிவந்த ஆற்றுகைக் கலைகளில் பெருவழக்காக நிலைபெற்றுவிட்ட காவடியாட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில் கரகாட்டம் இன்றைய நாளில் அருகி விட்ட கலையாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் இது கரகக்காவடி என வழங்கிவந்ததாக சன்முகசுந்தரத்தை மேற்கோள் காட்டி சபா ஜெயராசா(2000, ப.18) குறிப்பிடுகின்றார். கரகாட்டம் மாந்திரீகம் மற்றும் மாயவித்தையாடல், கட்டற்ற உணர்வு வெளிப்பாடு, உள்ளத்து உணர்வுகள் மற்றும் இயற்கைக் கோலங்களின் நிலைமாற்றல், மனக்கோலங்களின் கட்டற்ற வெளிப்பாடு, அழுத்தும் சுமையை எதிர்த்தாடும் வெளிப்பாடு, சமநிலை பேணும் வெளிப்பாடு, கலைஞர்கள் மற்றும் குடும்ப உறவுகளின் கூட்டு முயற்சி வெளிப்பாடு, நேர்த்திவைத்தலும் காணிக்கை வழங்கலும் தொடர்பான வெளிப்பாடு என்பவற்றைக் கொண்ட ஆற்றுகைளாக விளங்கிவந்தன்றனது.

மாதனை கண்ணகையம்மன், நெல்லன்டை பத்திரகாளியம்மன், சிட்டிவரம் கண்ணகையம்மன், பன்றித்தலைச்சி கண்ணகையம்மன், மந்திகை கண்ணகையம்மன், வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் முதலிய தலங்கள் பலவற்றில் கரகம் முக்கியம்பெற்ற ஆடலாக விளங்கியது. மாதனை, தும்பளை, வரணி, அளவெட்டி, பொலிகண்டி முதலிய இடங்களில் தொழில்முறைசார் கரகாட்டக் குழுவினர் செயற்பட்டுவந்தனர். மாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய இந்தக் கலையின் வீழ்ச்சியும் முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய காவடியின் எழுச்சியும் ஈழத்து முருக வழிபாட்டின் மிகைப்பரம்பலுடன் தொடர்புடையதாகின்றது. நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றலில் காவுதடிக்கும் கரகத்துக்கும்(குடம்) இடையிலான தொடர்பும் ஆட்டநுணுக்கங்களும் அண்ணாவியத் திலான் பொதுமையும் கரகத்தையும் காவடியையும் ஒன்றை இன்னொன்றினுள் கரைத்திருக்கலாம். மேலும் முருகனை ஆண்டிமுருகன், குறுத்தி மணாளன் என்று எனிய மக்களது வாழ்வு நிலையுடன் இணைத்துக் காணும் நிலையினாலும் கரகத்துடன் ஒப்பிடுகையில் காவடியின் வெகுஜனத்தளம் விரிவுற்றிருக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கும்மியாட்டம் வயல் வேலையுடன் தொடர்புடைய கலையாக வளர்ந்தது. வளப்பெருக்கின் மகிழ்வைப் பெண்கள் சேர்ந்து கொண்டாடும் கலையாக அமைந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் வயல்நிலங்களை அண்மித்த கிராமங்களில் இந்த ஆற்றுகைக் கலையின் பயில்வு அதிகமாயிருந்தது. பறாளை, யாக்கரை, இமையாணன், அரியாலை, அராவி, சரசாலை முதலிய இடங்களில் சூடுமிதிக்கும் காலத்தில் கும்மியாட்டம் நிகழ்ந்து வந்ததாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் விழாம்பழக்கும்மி, தேங்காய்க்கும்மி போன்ற வகைப்பரடுகள் கும்மியில் உள்ளடங்கியள்ளதாகக் குறிப்பிடுவர். தேங்காய்க்கும்மி கோயில்களில் தேரோட்டத் தின் போது தேங்காய்க்களை உடைக்கும் நோக்கில் ஆடப்பட்டதால் மாத்திரமே கோயிலுடன் சம்பந்தப்படுகிறதேயொழிய மற்றுப்படி கும்மி ஒரு தொழில்முறைசார் ஆற்றுகைக் கலையாகவே விளங்கி வந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்துக் கோலாட்டப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் மாரியம் மனையே விழித்துப் பாடப்படுவதால் இந்த ஆற்றுகைக் கலை மாரியம்மன் வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையதெனலாம். கோலாட-

தத்தின் ஆண்கள் ஆடும் வடிவமான கழியாட்டத்தில் கழியின் முனை ஒன்றில் வேல் பொருத்தியாடும் வேலாட்டம் என்பது முருகன் கோயில்களில் ஆடப்பட்டமையும் கோலாட்டத்தைக் கோயில் களுடன் இணைக்கின்றது. பரியாட்டம் அல்லது குதிரையாட்டம் இன்றும் ஆங்காங்கே கோயில்களில் ஆடப்படும் கலையாக வள்ளது. கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் வீதியுலாக்களுக்குச் சிறப்புச்சேர்க்கும் அம்சமாக குதிரையாட்டம் வழக்கிலுள்ளது. குதிரை வாகனம் அந்தஸ்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒருவகை அடையாளம் என்பதால் கோயில்களில் குதிரையாட்டம் நிகழ்த்துவது அந்தஸ்தினை அதிகப்படுத்தும் ஓர் அம்சமாகக் கருதப்பட்டது. கிராமிய வழிபாட்டு மரபுகளுக்கும் முகமூடியாட்டத்துக்கும் நெருக்கமான தொடர்புள்ளது. விலங்குகள் பறவைகளின் முகங்களை மாத்திரமன்றி கடவுளர்களின் முகங்களையும் முகமூடிகளாக வடிவமைத்து இந்த ஆடலில் ஈடுபட்டனர். கோயில்களில் மானம்பூத் திருவிழா, குரங்போர் போன்றவற்றில் ஆடப்பட்டுவந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். தெய்வங்கள் பற்றிய புராணக் கதைகள் மற்றும் ஜிதீக்கக் கதைகளை முகமூடியனிந்து ஆடுக்காட்டும் ஆற்றுகை களாக அவை அமைந்ததால் தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்புறுதின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களில் நாட்டுக்கூத்துகள் பொதுவெளி களில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுவந்தன. கோயில்களில் குறிப்பாக கிராமிய வழிபாட்டுக்குட்பட்ட கோயில்களில் மாரியம்மன், கண்ணகையம்மன் கோயில்களில் காத்தவராயன்கூத்து நேர்த்திக்கடனுக்காக ஆடப்பட்டுவந்தது. இவை தலைவர் வள்ளிதிருமணம், பூதத்தம்பி, சத்தியவான் சாவித்திரி, அரிச்சந்திரா மயானகாண்டம் முதலிய சிந்துநடைக் கூத்துகளும் நிகழ்த்தப்பட்டன. இவை ஆடல், இசைப் பாடல், உரையாடல், நடிப்பு என்பன கலந்த கலைவடிவமாகத் திகழ்ந்தன. பெரும்பாலும் இவை வழிபாட்டுத் தலங்களில் மேடையேற்றப்பட்டதாலும், சமயசம்பந்தமான கதைப்பின்னணிகளைக் கொண்டதாலும், தெய்வப் பாத்திரங்களை அல்லது தெய்வங்மிக்கை மிக்க பாத்திரங்களை கொண்டதாலும், அரங்கேற்றச் செயன்முறையில் சமயச் சடங்குகளுடன் பிணைக்கப்பட்டதாலும் கோயில்சார் கலைகளாயின.

யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களைப் பொறுத்தவரை கிராமப்புறத் துக் கோயில்களில் வளர்ந்த ஆற்றுகைக் கலைகள் காலவோட்டத்தில் ஆகமமரபுக் கோயில்களில் நிகழவும் நிலைபெறவும் தொடங்கின. காவடியாட்டம், கரகாட்டம், கழியாட்டம், பரியாட்டம், நாட்டுக்கூத்து என்பன ஆகமமரபாக்கப்பட்ட கோயில்களில் ஆடப் படும் கலைகளாயின. இதன்மூலம் அந்தக் கலைகளில் கால வோட்டத்தில் புத்தாக்க முயற்சிகளும் சீர்ப்படுத்தல்களும் நிகழ்ந்தன. தெய்வங்களும், கோயில்களும், வழிபாட்டுச் சடங்குகள் கிரி யைகளும் சமஸ்கிருதமயமாக்கம், ஆகமமரபாக்கம், பெருமரபாக் கம் ஆகிய செயன்முறைகளுக்கு உட்பட்டதைப்போல அவற்றுடன் தொடர்புடைய ஆற்றுகைக் கலைகள் சமாந்தரமாக மேனிலையாக்கம் பெறவில்லை. பதிலாக ஏந்கனவே உயர்நிலையாக்கம் பெற்று செம்மைக்கலைகளாக ஆகமமரபாக்கப்பட்ட கோயில்களில் நிலவி வந்த கலைகளுக்குள் அவை காலவோட்டத்தில் மெதுமெதுவாக “ஜக்கியமாகி”போகும் நிலைக்குள்ளானதை நுணுக்கமாக இனங்காணலாம்.

செவ்வியல் ஆடலான பரதநாட்டியம் இன்று பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ஆற்றுகைக் கலையாக பரிணமித்துள்ளது. திருச்சதிரை வரன்முறையாகப் பயின்றுவந்ததன் விளைவினால்தான் பரதநாட்டியம் நிலைபெற்று வளர்ந்தது. தமிழகத்தின் கிராமிய ஆடல் வடிவங்களில் செம்மையும் செழுமையும் பெற்றுச் செவ்வியல் நிலையை நோக்கிய கட்டத்திலே சதீர் உருவாக்கம் பெற்றது(ஜெயராசா, சபா, 2012) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது. தேவரடியார்கள், தளிச்சேரிப்பெண்கள், கணிகையர்கள் என்று கோயில்களில் ஆடற்கலை அர்ப்பணங்களில் ஈடுபட்ட பெண்கள் குறிப்பிடப்பட்டனர். அவர்கள் வரன்முறையான பயில்வின் வழியாக சதீரின் பரிணாமத்தினை செவ்வியல் நடனமாக கோயில்களில் நிலைபெற வைத்தனர். தமிழகத்தின் இந்த அனுபவம் யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்தளவிலும் ஓரளவு உண்மையானது. எனினும், யாழ்ப்பாணத்து மரபில் “சின்னமேளக்காரர்கள்” என்று வழங்கப் பட்டுவந்த ஆடல் ஆற்றுகைக்காரர்களும் தமிழகத்தில் சதீராட்டக் காரர்களாக இருந்துவந்த ஆற்றுகைக்காரர்களும் கோயில்களுக்குப்பட்ட செவ்வியல் கலையின் வளர்ச்சியில் ஒரேவகையில் பங்காற்றினர் என்று பொதுமைப்படுத்திவிட முடியாது. ஒப்பீட்டுரீதியில்

கோயிலுக்கு வெளியே நிறுவனமயப்படுத்தி வரன்முறையான பரதக்கலையாக பயில்வுக்கு வழிவகுத்தது. இது கோயில்களில் தேவதாசி மரபை நீக்கவேண்டும் என்ற வேணவாவின் விளைவாக நிகழ்ந்த மாற்றமாகும். இது கோயில்சார் கலையாக வளர்ந்த சதி ராட்டத்தை பரதம் என்று அரங்கப் பெறுமானம் பெறும் கலையாக மாற்றக் காரணமானது. இந்த நிறுவனமயப்பாடு பயில்வு என்ற நிலையில் காலவோட்டத்தில் ஆகமமரபாக்கப்பட்ட கோயில்களை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருந்த கிராமியக் கலைகளை கலைப் பயில்வுக்கூடங்களை நோக்கி இழுத்துக்கொண்டது. இதுபோலவே யாழ்ப்பாணத்திலும் கோயில்சார் ஆற்றுக்கைக் கலைகள் அரங்கப் ஆற்றுக்கைப் பெறுமானத்தைப் பெறுத்தொடங்கியது. சவாமி விபுலானந்தரின் கரிசனையின் பின்புலத்தில் வரன்முறையான கல்வி ஏற்பாட்டினுள் பாடநெறிக்குப்பட்ட பயில்கலையாக கோயில் களைத் தாண்டி பாடசாலைகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும், பல் கலைக்கழகங்களுக்கும் உட்பட்டு வரும்போது, கோயில்சார் கலை என்ற பெறுமானம் “மங்கிப்போனமை” குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய சூழ்நிலையில் நாட்டார் ஆடந்கலை வடிவங்கள் தூரிதமான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டவண்ணம் உள்ளன. இதற்கான காரணங்கள் பல்வேறு அடிப்படைகளில் விளக்கப்படுகின்றன. மாற்றத்துக்கான விசைகள் அகவிசைகளாகவும் புறவிசைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. அகவிசைகள் என்பது குறித்தவொரு நாட்டார் ஆடந்கலை வடிவத்தினை நிகழ்த்துகின்ற கலைஞர்கள், அன்னாவியம் செய்பவர்கள் போன்ற அக்கலையுடன் நேரடியாகத் தொடர்புடையவர்களின் நிமித்தம் நிகழுகின்ற மாற்றத்துக்கான விசைகளைக் குறிக்கின்றது. புறவிசைகள் என்பது அக்கலை களுக்கு வெளியேயுள்ள சமூகம் மற்றும் உலகளாவிய ரீதியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் விசைகள். இத்தகைய புறவிசைகளில் ஏனைய செவ்வியல் நெறிப்பட்ட ஆடந்கலைகளின் செல்வாக்கும் அமையலாம். இவற்றின் அடிப்படையில் பின்வரும் காரணிகளைப் பட்டியற்படுத்த முடியும்:

- கலைஞர்களின் வாழ்வு நிலையும் ஈடுபாடின்மையும்
- அன்னாவியம் செய்பவர்கள் அருகிப்போனமை

- கலை தொடர்பான தாழ்வு மனப்பாங்கு
- புதிய வகையிலான கலை வடிவங்களின் செல்வாக்கு
- கலைகளை நிகழ்த்துவதற்கான ஊடக வெளியில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள்
- கலைகளின் நுகர்வுப் பண்பாட்டில் நிகழ்ந்துள்ள மாற்றங்கள்
- செவ்வியல் ஆடற்கலைகளின் சமுதாயச் செல்வாக்கு
- கலைகள் இனக்குமுழுமங்களின் அடையாளமாகக் கணிக்கப் படுவதால் நிகழும் பாரபட்சங்கள்
- மாற்றுடகங்களின் அபரிமிதமான வளர்ச்சி
- கல்லூரிகள், கலைக் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள் பயில் தலைக்கான கலைகளாகக் நாட்டார் கலைகளை உள்வாங்கியமை

மேற்கண்ட காரணிகள் மேலும் விரிவுபெறும் வாய்ப்பினை அவை யாவற்றினதும் பின்புலத்தில் இன்று முனைப்புடன் பேசப் படும் உலகமயமாக்கம் எனும் செயன்முறை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மேற்குறித்த காரணங்களால் நாட்டார் ஆடல் வடிவங்களில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் படிப்படியாகப் பரதநாட்டியத்தின் சமுதாய ஏற்புடையினுள் நாட்டார் ஆடல்களையும் உள்ளீர்த்துவிடும் நிலையினை உருவாக்குவதற்கு அதிக வாய்ப்புள்ளது. செவ்வியல் நாட்டிய மரபுடன் இணைகின்ற ஒரு நாட்டார் ஆடல்மரபானது காலப் போக்கில் தன் செல்வாக்கை பரதத்தினுள் ஏற்படுத்திப் பின்னர் மையநிலைக் கலைவடிவமான பரதநாட்டியத்தினுள் கரைந்து போகும் நிலை ஏற்படலாம். இதனால், பரதமோ ஏனைய கிராமியக் கலைகளோ வெளியிலிருந்து கோயிலுக்குத் தரப்படும் (out sourcing) அரங்கப் பண்புடன்கூடிய கலைவடிவங்களாக மாறிவிடுகின்றன.

பொதுவாக நாட்டார் மரபுகள் யாவற்றையும் ஆய்வாளர்கள் “சிறுமரபுகள்”(little traditions) என்று கருதுவர். நாட்டார் இசை, நாட்டார் ஆடல், நாட்டார் வழிபாடுகள், நாட்டார் தெய்வங்கள், நாட்டுப் புறச் சடங்குகள் முதலியனவெல்லாம் சிறுமரபுகள் என்றால் அவற்றின் எதிர்நிலையில் அல்லது “மேல்நிலையில்” சாஸ்தீரிய மரபுக்கு அல்லது சமஸ்கிருத மரபுக்கு உட்பட்ட மேற்கண்ட இசை, ஆடல்,

யாழ்ப்பாணத்துக் கோயில்களில் செவ்வியல் ஆடல்கள் கோயில் களுக்கு வெளியிலான வரன்முறையான பயில்வின் பின்னர்தான் நிலைபெற்றது என்பது சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது. அதாவது பெருமரபாக்கப்பட்ட செவ்வியல் ஆடல் கோயில்களின் அகத் திருந்து வளர்ந்ததைக் காட்டிலும் புறத்திருந்து புகுத்தப்பட்ட ஒன்றாகவே அமைந்தது. எது எவ்வாறாயினும் யாழ்ப்பாணத்து ஆகமமரபாக்கப்பட்ட கோயில்களில் செவ்வியல் ஆடல் வடிவமான பரதநாட்டியம் பெருமரபாக்கப்பட்ட ஆற்றுகைக் கலையாக நிலை பெற்றது எனலாம்.

நாட்டுப்புறக் கலைகளின் வளர்ச்சி பற்றித் தனது நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு எனும் நூலில் சக்திவேல் குறிப்பிடும்போது அந்தக் கலைகளின் வளர்ச்சி நிலையில் தொன்மக்கலை, நாட்டுப் புறக் கலை, செம்மைக்கலை எனும் மூன்று பெரும் பிரிவுகள் உண்டு என்றார். இவை மூன்றும் ஒரு கலையின் பரிணாமச் செயன் முறையின் மூன்று கட்டங்களேயோழிய தனித்தனியான வகுதி கள்ளல். களவேள்வி, துணங்கை, குரவை, வெறியாட்டு முதலான தொன்மக்கலைகளின் அடுத்தகட்டப் பரிமாணத்தில் சதிரையும், சதிரின் அடுத்தகட்டப் பரிமாணத்தில் பரதத்தையும் காணவினை வது இதன் வழிதான். இந்தத் தொடர்ச்சியில் கோயில்களில் வளர்ந்த பரதம் கிராமியக் கலைகளின் மீது தன் செல்வாக்கைச் செலுத்தி அவற்றில் உருமாற்றுங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தது. உருமாற்றுங்கள் என்பது மரபுவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டுவந்த ஆடல் நூட் பங்களும் முறைமைகளும், ஆடுபவர்களின் உள்பாங்கு, ஆடுவோரின் சமுதாயநிலை, ஆடல்களுக்கான அண்ணாவியம், ஆடல் களுக்கான இசைப்பாடல்களும் பக்க இசைக்கருவிகளும், ஆடல் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் கதைகளும் பொருளும், ஆடலுக்கான ஆடைஅணிகலங்களும் ஒப்பனை முறைகளும், ஆடலுக்கான அரங்க அமைப்புகள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களிலும் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் மூவலூர் ஆ.இராமாமிர்தம், ஈ.கிருஷ்ண ஜயர், பி.சாம்பழுர்த்தி, டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார், திரு வி.க., ருக்மிணிதேவி முதலிய பலரின் முயற்சிகளால் சதிராட்டத்தின் உயர்நிலையாக்கமும் நிறுவனமயமாக்கமும் சாத்தியமாக்கப்பட்டது. கலாசேத்திரத்தின் உருவாக்கம் சதிராட்டத்தினை

வழிபாடுகள், சடங்குகள், தெய்வங்கள் எல்லாம் “பெருமரபுகள்” என வரையறுக்கப்படலாம். பெருமரபாகக் கருதப்பட்டுவரும் செல் வியல் ஆடல் வடிவமான பரதநாட்டியம் கிராமிய/நாட்டார் ஆடல் வடிவங்களை மெருகேற்றிப் பெருமரபுக்குரிய பண்புகளோடு இசைவுபடுத்தி தன்னுள் வாங்கிக்கொள்ளும் செயன்முறை தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக, பரதநாட்டிய ஆற் றுகைகளில் மயிலாட்டம், கோலாட்டம், சளகு நடனம், காவடியாட்டம் முதலிய பல நாட்டார் ஆடல் வடிவங்கள் மெருகேற்றி இணைக் கப்படுகின்றன. இந்நிலையில்தான் “கலையின் தூய்மையாக்கம்”, “கலையின் செம்மையாக்கம்” ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் கவனிக்க வேண்டியவையாகின்றன.

தூய்மையாக்கம் மற்றும் செம்மையாக்கம் என்ற கருத்துக்கள் :. என்னக்கருக்கள் ஒரு கலையின் மதிப்பினை இன்னொரு கலையின் பெறுமானத்துடன் ஒப்பிட்டுக் குறைந்தது, கூடியது என்று விளக்க முற்படும் மனோபாவத்தின் வழிப்பட்டதே. இந்தக் கருத்து மறைமுகமாக நாட்டார் கலைகள் அரங்க ஆற்றுகைப் பெறுமானம் பெறவேண்டுமாயின் அவை செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதாக அமைகின்றது. இதற்குப் பரதநாட்டிய வல்லுநர்கள் செய்ய முனைகின்ற ஒரு செயன்முறைதான் கலையின் பெருமரபாக்கம் என்பதனால் கருதப்படுகின்றது.

இதனைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ள குறித்த சிறுமரபு மற்றும் பெருமரபு தொடர்பான கோட்பாட்டு விளக்கங்களின் மூலமாக கலையின் இந்த உருமாற்றத்தினை விளங்கிக்கொள்ள முடியும். ரொபேட் ரெட்பில்ட் (Robert Redfield) என்ற அறிஞர்தான் இத்தகைய ஒரு கோட்பாட்டினை முன்வைத்து மரபுகளின் அமைப்பொழுங்கினை விளக்கினார். அவரைத் தொடர்ந்து மக்கிம் மாரியாத் (McKim Marriott) என்ற அறிஞர் “குறுநிலையாக்கம்” (parochialization), “விரிநிலையாக்கம்” (universalization) என்ற இரு செயன்முறைகளை விளக்கினார். விரிநிலையாக்கம் என்பது ஒரு சிறுமரபானது படிப்படியாக படிமலர்ச்சியடைந்து பெருமரபாய் மாற்றமுறும் செயன்முறையைக் கருதுகின்றது. குறுநிலையாக்கம் என்பது பெருமரபு ஒன்று படிப்படியாக இறங்குமுகப் படிமலர்ச்சியெய்தி சிறுமரபாக மாற்றமுறும் செயன்முறையாகும். இவற்றில் பெருமரபானது பரந்த வெளிப்பாடு கொண்டது என மதிப்புப் பெறு

கின்றது. இம் மரபு பாடசாலைகள் கோயில்களில் பயிற்றுவிக்கப்படு பவையாக அமையும். அறிஞர்களால், தத்துவங்களிகளால், கல்வி அறிவுடையோரால் போற்றப்படும் மரபாக அமையும். அடுத்த சந்த திக்கு எப்படிக் கடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை நனவு நிலையில் வடிவமைக்கின்றது. இத்தகைய பெருமரபுப் பண்புகள் செவ்வியல் ஆடலான பரதநாட்டியத்துக்கு நிறையவே உள்ளது. இதற்கு எதிர் நிலையில் நாட்டார் ஆடற்கலையானது எனிமையான வெளிப்பாடா கவும், கிராமச் சமுதாயத்தவரின் வாழ்க்கை நோக்குடன் தொடர் புடையதாகவும் விளங்குகின்றது, எழுத்தறிவு பெறாத மக்களால் உள்ளதை உள்ளபடி பேணும் மரபுகளாக இவை அமையும், நடை முறையில் உள்ள மரபைக் கேள்விக்குள்ளாக்காமல் அப்படியே பேணுவர் என்பது துறைசார்ந்தோரின் விளக்கம். இவ்வியல்புகள் நாட்டார் ஆடல்களுக்கு உள்ளன. ஆயினும், இந்தச் சிறுமரபானது பரதநாட்டியத்தினுள் உள்ளமைவாக்கப்படுவதால் பெருமரபுக் குரித்தான ஏற்றிரல் விரிநிலையாகக்கத்துக்குள்ளாகின்றது.

இந்தக் கொள்கை கூறும் உள்ளடக்கத்தின் பிரகாரம் பெருமர பாய் திகழும் பரதநாட்டியம் சமுதாயப் பொதுநிலை மதிப்பு, பயிற் சிக்கான சாஸ்திரிய வழிமுறைகள், நிறுவனப்பட்ட பயிற்றுவிக்கும் ஏற்பாடுகள், அரச ஆதரவு, சமஸ்கிருத நிலைப்பட்ட சமயர்தியான வழிபாட்டுப் பெறுமானம் என்பவற்றினால் விரிநிலையாக்கம் பெற்ற கலைவடிவமாகத் திகழ்கின்றது. இந்த இயல்பு நாட்டார் ஆடல் களில் குறைநிலையிலுள்ளது. இதனால், நாட்டார் ஆடற்கலைகள் இத்தகைய அம்சங்களை தமக்குரியதாக்கம்போதுதான் விரிநிலையாக்கம் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும். பரதநாட்டியம் பெருமரபு தன்னை இறங்குநிலைக் குறுமரபாக்கம் செய்துகொள்ளும் நிலையில் இல்லை. இதனால், நாட்டார் கலைவடிவங்களை அவற்றுக்கேயுரித்தன இயல்புகளுடன் பேணும் வகையிலான முறையான தந்திரோபாயங்கள் வகுக்கப்படாத நிலையில் பரதநாட்டியம் எனும் பெருமரபுக்கான இயல்புகளை நோக்கித்தான் சிறுமரபு ஆடல்களான நாட்டார் ஆடல்கள் நகரும் என்பது உறுதியாகின்றது.

யாழ்ப்பானத்து கோயில்கள் சார் அலங்காரக் கலை

திரு.தி.செல்வமனோகரன்

விரிவுரையாளர் இந்து மெய்யியல் - இந்துநாகரிகத்துறை,

யாழ்.பல்கலைக்கழகம்

அழகுசார்ந்த அனைத்துச் செயற்றிறன்களும் கலை எனப்படுகிறது. கலை வரையறுக்கப்பட முடியாதது. பொறி கொண்டு திரட்டும் அழகுணர்வை ஒருவன் எவ்வாறேனும் புறக்கருவி வாயிலாக புலப்படுத்தும்போது அது கலை ஆகின்றது. கலையின் செயற்றிறத்தை “வினையாமை பாவையின் இயலி” என்கிறது நற்றினை. அழகு, சுவை, பயன் என்பனவே கலையின் செயற்றின் என்பர். மனித மனத்தின் உள்ளெண்றவின் வழி உந்தப்பட்டு வெளிப்பாடு மையும் ஆற்றல்மிகு செயலை கலை எனச் சுட்டலாம். கலையானது அறிவு, ஊக்கம், செயற்றிறன் என்பவற்றின் கூட்டினைவு எனலாம். கலை கலைஞரின் அனுபவ வெளிப்பாடாக மட்டுமன்றி சுவை ஞானிடம் அனுபவத் தொற்றுக்கையையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு நிகழும்போதுதான் அது நல்லது, தரமானது எனும் அந்தஸ்ததுக்களைப் பெறுகிறது. கலை கலைக்காகவே என்பாரும் கலை வாழ்க்கைகாகவே என்பாரும் என இரு கொள்கையினர் உள்ளனர். இவை இரண்டும் இணைந்ததாகவே கலை சமூகத்தில் நிகழ்கிறது. கலை இருவகையாக எடுத்தாளப்படுகிறது.

1. கவின்கலை

2. பயன்கலை

மேலும் கட்டுலக் கலை, நுண்கலை எனப் பிரித்துரைப்பாரும் உண்டு.

கண்ணையும் மனதையும் கவர்ந்து மனதுக்கு இன்பமுட்டுவன கவின் கலைகள் என்றும் மக்கள் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுவன வாக அமையும் பொருட்களை ஆக்கிக் கொள்வது பயன்கலை என்றும் பொதுவிற் கட்டுவர். இவ்விரு கலைமரபையும் உள்வாங்கும் கலைகளும் உண்டு. அவை வாழ்வில் ஒளிகாட்டும் ஓளிப்பந்தங் களாகத் திகழ்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக அலங்காரக் கலை கள் திகழ்கின்றன.

அலங்காரக் கலைகள் எனும்போது கட்டுலக் காட்சிக்கு உட்பட்டு சுவைஞரின் மனதுக்கு இன்பமுட்டுவனவாகத் திகழ்வன

எனலாம். இதன் கலைப்பெறுமானம் யாது என வினவின் சவை ஞானின் மனதிற்கு இன்பத்தை, ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தவல்லன எனலாம். இவ்வனுபவத் தொழின்வழி இக்கலைக்கு ஏற்படும் சமூகப் பெறுமானம் என்ன என வினவின்

- I. இது கலைஞருக்கு உயரிய அந்தஸ்தையும் பொருளாதார இலாபத்தையும் வழங்கக்கூடும்.
- II. அலங்காரக் கலைப்பொருளைப் பெற்றுக் கொண்டவனுக்கு மனமகழ்ச்சியையும், தன் அந்தஸ்தை - ஆடம்பரத்தை சமூகத்துக்குக் காட்டவும் உதவும்.

இதனின்றும் மாறுபட்டதாக கோயில் அலங்காரக் கலைகள் திகழ்கின்றன. இவை ஆண்மிகவுணர்வுசார் உந்துதலைத் தரவல் லனவாய் அமைந்துள்ளன. தெய்வீகத்துடன் இணைந்துள்ளன. கருத்தின் உறைவிடமாகவும் அழகின் இருப்பிடமாகவும் அமைந்து உள்ளதை உள்ளம் உணர்ந்தவாறு வெளிப்படுத்தி உள்ளத் துக்கும் உவகையூட்டுவதனால் தான் கலை தன்னலமும் பழிவாங்கலும் நிறைந்த உலகைவிட்டு நம்மை அப்பால் அழைத்துச் செல்கிறது என்கிறார் இரவீந்திரநாத் தாகூர். கோயில் சார்ந்த அலங்காரக் கலைகளாக மண்டப அலங்காரம், ஓவியம், வர்ணந் தீட்டு தல் உள்ளிட்ட சில விடயங்கள் சுட்டப்பட்டாலும் இங்கு 'சாத்துப்படி' என்கின்ற மலர்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அலங்காரக் கலையே ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணம்

சமூ மணித் திருநாட்டின் சென்னியிது. தலைக்கேயான தனி யடையாளங்களை உடையது. இதற்கு உதாரணங்களாக ஜாதிய வாதம், சைவவாதம், வேவியும் படலையும் எனப்பல விடயங்களைக் கூறலாம். குறித்த விதிகளுக்குப்பட்டு மாறாத கெட்டித்த பண்பாட்டின் வழியான அசைவியக்கத்தை உடையது யாழ்ப்பாணம். தனக்கேயான அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, நிலவியல் உள்ளிட்ட பலவற்றில் தனியடையாளத்தை உடையதென்றாம். 'கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. யாழ்ப்பாணம் கோயிலுடைத்து; நாவலர் வழி நின்று ஆகமமயப்பட்ட சமய மரபின் எழுச்சி அலங்காரக் கலை கோயிற் குழலில் வளரப் பெரிதும் உதவிற்று எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கோயில் சார் அலங்காரக் கலை

யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வழியில் நின்று ஆகமமயமாதலுக்கு உள்ளன தேசம் எனப்ர். சைவ சமய அனுட்டானங்களை விதி முறைப்படி கடைப்பிடிப்பதில் அதிக கவனத்தை இங்கு வாழும் மக்கள் கொண்டிருந்தனர். சமூக மேஸிலையாக்கம், மத்தியதர வர்க் கத்தின் துரித வளர்ச்சியென்பன யாழ்ப்பாண சமூக அசைவியகத் தில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய வண்ணமுள்ளன. யாழ்ப் பாணத்துக் கலை மரபுகளாக இலக்கியம், நாடகம், இசை, நடனம், ஆயரணங்கள், கோயில்வழி பயிலப்படும் சப்பறும், தண்டிகை, கோயிற் சிகரம் உள்ளிட்ட உருவாக்கம் மற்றும் சாத்துப்படிகள், ஒலைவழி பெறப்படும் பாய் உள்ளிட்டவை, மட்கலங்கள் என நிரந்படுத்தும் பாரம்பாரியம் எமக்குண்டு. மேற்படி கவின் கலைகள் ஆன்மீகவுணர்வு, இறையுருவின் எழில் என்பவற்றைத் தரும் அதே வேளை அது பெறும் கலைப்பெறுமானத்தால் கலை ஞன் பொருளையும் மகிழ்வையும் ஈட்ட முடிகிறது.

'மாலை கட்டுதல்' என்பது எல்லா மனிதர்களும் - இந்துக்களும் செய்கின்ற - செய்யக் கூடிய கைங்கரியமாகும். ஆனால் குறித்த காலம் வரை குறித்த ஜாதியினர் செய்வதாகவே அமைந்திருந்தது. அவர்கள் பண்டாரங்கள் எனப்பட்டனர். ஆனால் காலப்போக்கில் ஜாதிய உணர்வு மற்றும் மனப்பாங்கு மாற்றும் என்பன. பல ஜாதி யினரும் இத்தொழிலில் இணையத் தலைப்பட்டனர். கோயில்சார் அலங்காரக் கலைகளாக சப்பறும், தண்டிகை உள்ளிட்ட சோடனை, சாத்துப்படி, மணவறை, தண்டிகை அலங்காரம் என்பன முக்கியமானவை. இவை

1. இறையலங்காரம்
2. இறைவன் பயணிக்கின்ற வாகனங்களின் அலங்காரம் என இரு வகையினதாக அமைகின்றன.

ஆலயங்களில் காணப்படும் இறை மூர்த்தங்களை இருவகை யினதாக எடுத்தாளாம்.

1. மூல விக்கிரங்கள் / கருங்கல் விக்கிரகங்கள்
2. எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் / உலோக விக்கிரகங்கள்

மூலமூர்த்தங்கள் அசையாது அப்படியே இருப்பவை. இவை பெரும்பாலும் சாதாரண அலங்காரத்தையே பெறுகின்றன. ஆனால் வீதியுலா வரும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களே அதிகம் அலங்காரங்

களைப் பெறுகின்றன. விக்கிரக அமைப்புக்களின் வழி நிலை, இருந்த நிலை, அங்க அமைதிகள், தலைக்கோலம், அணிகலன்கள், ஆயுதங்கள், பாவனைகள், முத்திரைகள் என்பனவற்றினாடு அலங்காரத்தின் அழகியல் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக ஆண் தெய்வங்கள் இருந்த நிலையில் இடது காலை மடக்கி வலது காலைத் தொங்கவிட்டிருத்தல், விழ்ணுவின் அநந்த சயனானிலை, நடராஜரின் நிருத்த நிலை என்பனவற்றுக்கு ஏற்பவே 'சாத்துப்படி' அமைக்கப்படும்.

அலங்காரக் கலைக்குப் பயன்படும் பிரதான பொருட்களாக ஆடைகள், அணிகலன்கள், மாலைகள், ஆயுதங்கள். பீடம், திருவாசி என்பன அமைகின்றன.

இறை மூர்த்தத்தின் முடி, கழுத்து, தோள் பாதங்களின் கீழ் ஆகிய இடங்களில் மாலைகள், புனையப்படுகின்றன. இதற்கு மாலைகள், முத்துக்கள், மணிகள், தங்க நகைகள், பழங்கள் (எலுமிச்சை), தானியங்கள், பத்திரங்கள், இலாமிச்சை என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மாலைகள் எனும்போது கிரோமாலை, இரத்தினமாலை, உருத்திராட்சமாலை, மணிமாலை, கண்டமாலை, கிங்கிணி மாலை, சந்தன மாலை, காசு மாலை. வில்வ மாலை, துளசி மாலை, முத்துமாலை என்பனவும் மலர்மாலைகளும் உள்ள டங்குகின்றன.

அலங்காரங்களில் அதிகம் முதன்மையுறுவது மலர்மாலைகளே யாகும். மலர்களின் ஆலயத்துப் பயன்பாட்டினின்றும் விலக்கப்பட்டவையும் உண்டு. ஆகமங்கள் அவற்றைக் கூறியுள்ளன. ஆனால் சமகாலத்தில் அவ்விதியைப் பின்பற்றுவோர் குறைவு. (உ-ம்: கடதாசிப் பூ)

இவ்வாகமங்களின் கருத்தையுட்கொண்டு, திருத்தொண்டர் புராணத்தில்,

"கோட்டுமலருந் நிலமலருங் குளிர்நீர்மலரும் கொழுங்கொடியின் தோட்டுமலரு மாமலருஞ் சுருதிமலருந் திருவாயிற் காட்டுமூறுவல் நிலவரக் கனகவரையிற் பன்னகநான் பூட்டுமொருவர் திருமுடிமேற் புனையலாகுமலர் தெரிந்து" எனவும்,

"கொண்டுவந்துதனியிடத்தினிருந்துகோக்குங் கோவைகளும்

இன்டைச் சுருக்குந் தாமமுடனினைக்கும் வாசமாலைகளும்
தண்டிற்கட்டுங் கண்ணிகளுந் தாளிற்பினைக்கும்
பினையல்களும்

நுண்டாதிறைக்குந் தொடையல்களுஞ் சமைத்துநடங்கு
நூண்மார்பர்"

எனவும், கந்தபூராணத்தில்,
நொதுமல் பெற்றிடுநேண்டுகில் குழ்த்தனர்
முதியசந்தமுதலமட்டித் தனர்
கருதிநன் பொற்கலன்வகைசாத்தினர்
மதுமலர்த் தொகைமாலிகை குட்டனார்"
எனவும், வருதலைக் குறிப்பிடலாம்.

சாத்துப்படி

இது கவின்கலையா? பயன்கலையா? என்ற கேள்விக்கு பதி
லளிப்பது கடினமே. ஆடல், பாடல் போல நிகழ்த்து கலையாக
இல்லாது பயன்கலை போல உருவும், செய்முறை செயல் நேர்த்தி,
பயன் உள்ளதாக இக்கலை அமைகிறது. ஆயினும் பயனை
நோக்குடையதாகக் கொள்ளாது இன்பத்தை - ஆனந்தத்தை -
அழகியலை - உள்ளனர்வுக்கான தொற்றுகையைத் தருவதால்
இதனை கவின்கலை எனச் சுட்டலாம்.

சாத்துப்படிக் கலையானது பின்வருமாறு பிரித்து நோக்கப்
படுகிறது.

1. சாதாரண சாத்துப்படி - கழுத்துமாலையும் உத்தரியமு
மிட்டு திலகம் மற்றும் ஆலயத்தினர் தரும் நகைகளை அணி
வித்தல்.
2. விசேஷ சாத்துப்படி - அமைப்பியல் ரீதியாகப் பலவாறு பிரி
கின்றது. படல் சாத்துப்படி, சயன் சாத்துப்படி, ஒங்காரம்,
நிருத்தம், மயில், இலை, கும்பி, ஆரம், வேல், நாகம், வட்டம்,
கலாவரை, நட்சத்திரம், பச்சைச் சாத்துப்படி என்பன அவற்
நுள் சில.
3. ஹஸ்தம்பாத சாத்துப்படி - இறைவனுக்கு தேவைக்கேற்ப
பொய்யான கைகால்களை அமைத்துச் செய்யப்படும் சாத்
துப்படியாகும்.

சாத்துப்படிக் கலையைத் தீர்மானிக்குங் காரணிகள்
யாழ்ப்பாண ஆலயங்களில் நடாத்தப்படும் சாத்துப்படி மற்றும்
அலங்காரங்கள் சில விடயங்கள் தீர்மானிக்கின்றன.

1. ஆலயத்தின் அமைப்பு - ஆகமம் சார்ந்தது / சாராதது
2. உற்சவ முறைகள் - மகோற்சவங்கள் / அலங்கார உற்வம்
- I. வாகனத் திருவிழா
- II. பூச்சப்பறம் / அன்னசப்பறம் / படற்சப்பறம் / சப்பறம்
- III. தேர்த்திருவிழா
- IV. தீர்த்தம் - சாதாரணம்
- V. தண்டிகை
3. விஷேட தினங்கள் - சூரன்போர், மகுடாசர வதம்,
நவராத்திரி, சிவராத்திரி
4. ஆலயத்தின் பொருளாதாரம் - அலங்காரக் கந்தன்
5. சாத்துப்படிக் கலைஞரின் கலைத்துவம்
6. அவ்வவ் காலச் சூழல்

சாத்துப்படிக் கலைஞர்கள்

பழைய காலங்களில் பண்டாரிகள் எனும் ஜாதியினரே சாத்துப்
படிக் கலைஞர்களாக இருந்தனர். வீர சைவமும் பண்டாரிகளும்
ஒன்றென்றும் வேறென்றும் கூறுவாருண்டு.

முன்பு ஆலயங்களில் அடியவர்கள் மலர்களைக் கொண்டு
வந்து கொடுப்பதும் தொழில் நிலைக்கலைஞர்களும், அடியவர்
களும் இணைந்து மாலை கட்டும் மரபும் இருந்தது. இன்று அவ்
வழக்குப் பெரிதும் ஒழிந்து விட்டது. (உ.-ம்: நல்லூர்).

ஆலயங்கள், ஆலய மூர்த்திகள், ஆகம மரபு, ஆகமம் சாரா
மரபு, ஆலயத்தின் பொருளாதாரம், உபயகாரர்களின் பொருளா
தாரம், மூர்த்தங்களின் வடிவங்கள், உற்சவ வேறுபாடுகள் என்பவற்
றுக்கேற்ப அலங்காரங்களும் வேறுபடுகின்றன. கிராமியக்
கோயில்களில் மக்களே பூச்சுடி வழிபடும் மரபுண்டு. எழுந்தருளி
விக்கிரகம் பெரும்பாலும் இருப்பதில்லை. சாதாரண நாட்களில்
திலகங்கள் இட்டு பட்டுச் சாத்தி ஒற்றை மாலைகளால் பெரிதும்
அலங்கரிக்கப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. உற்சவ காலங்களில்,
விஷேட தினங்களில் அதிக அலங்காரங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இறைவனை அலங்கரிப்பவர் 'அலங்கரணாசிரியர்' எனப்படுகிறார்.

இன்று இரு இனமும் ஒன்றாகக் கலப்புற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக உரும்பிராய் 3 கோயில்தியில் இருக்கும் வீரசௌமரபினர் பரம்பரை பரம்பரையாக சாத்துப்படி தொழில் செய்து வருவதும் பண்டாரிகள் என அழைக்கப்படுவதையும் கூறலாம்.

பண்டாரிகள் எனப்படுவோர் சுழிபுரம், உரும்பிராய், மல்லாகம், வட்டுக்கோட்டை, இணுவில் போன்ற இடங்களில் இன்றும் தொழில்சார் கலைஞர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் சிலர் ஆலயங்களில் பூசர்களாளவும் இருந்து வருகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்தின் புகழ் பெற்ற அலங்காரக் கலைக் கலைஞர்களாக உரும்பிராய், பூபாலு, மகன் காந்தன், கருணாகர ஜயர், ந.சிவப்பிரகாசம், சபாபதி சொக்கவிங்கம், உருத்திரபதி, மகாலிங்கம் என இப்பட்டியில் நீஞும்.

மூர்த்தி அலங்காரத்தில் விலக்கப்பட்டவை

மூர்த்திகளைத் தீண்டி அலங்கரிக்கும் சிவபுண்ணிய கைங்கரி யம் புரிவோர், அந்தந்த மூர்த்திகளுக்குரிய வஸ்திரம், புஷ்பம், மாலை, ஆபரணம் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கக்கடவர், விலக்கப்பட்ட மாலைகளாலும் அசுத்த வஸ்திரங்களாலும் போலிக் கைகால்களாலும் தகாத பிறபோலிப் பொருள்களாலும் விபரீதமாய் வனப்புச் செய்வது விபரீத பல்ளனையே தரும் என்பர்.

மூர்த்திகள் இருத்தல், நிற்றல், சயனித்தல் முதலாக எவ்வாறு அமைந்துள்ளனவோ அந்த ஆகிருதியாகவே அலங்கரித்தல் முறையாகும். சாந்தமூர்த்திகளை உக்கிரவடிவாக ஓப்பனை செய்வதும் அது போன்ற பிறவும் நரகபதனத்தக்கே வழிவகுத்தவாறாம். சாஸ்திர விதிப்படி உண்டாக்கப்பட்ட மூர்த்திகளைப் பிரமாணந் தவற டையும்படி தங்கைவன்மையும் மனமுஞ் சென்றவாறு அலங்கரிப்பது கொடிய அபசாரச் செயலேயாம் என்பர். இவ்விதமான தூராசாரத்தைக் கைக்கொள்ளுவதால் நோய்மிகுதல் வளங்குன்றுதல் முதலிய கெடுதிகள் நாட்டுக்குஉள்வாம் என்று சிவவித்தைகள் விரிவாகச் சூறுகின்றன.

தெய்வத் திருமேனிகளில் கபடமான அலங்காரஞ் செய்தலும், போலி ஆபரணங்கள் தரித்தலும், அயோக்கியமான மற்றெழப் பொருட்களைச் சாத்துதலும் கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம் என்பர்.

சமகாலப் போக்கு

பின்காலனியச் சூழலில் ஏற்பட்டுள்ள நவீனக் கல்வி உத்தி யோக நாட்டம், சமூக மேனிலையாக்க விருப்பு என்பன இக்கலை மரபைச் செய்யும் தொழில்சார் கலைஞர்களை அதனின்றும் அந்தஸ்து சார்ந்த தொழிலை நோக்கி நகர்த்துகின்றது.

பூக்கள் பற்றாக்குறை, இளையவர்களின் நாட்டமின்மை, மற்றும் ஜாதிய அடையாளம் என்பன இக்கலை மரபின் வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சியைத் தருகின்றன.

அதேவேளை ஜாதிய மரபுக்கு அப்பால் வேறுசிலர் இக்கலை மரபில் சிறந்து விளங்குவதை சமகாலத்தில் அவதானிக்க முடிகிறது. இதற்கு உதாரணமாக திருநெல்வேலி காளிகோவிலடியைச் சேர்ந்த சிவநாதன் அவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இன்றைய அலங்காரக் கலைமரபில் பிளாஸ்ரிக் பொருட்களின் தாக்கம் அதிகமாக உள்ளது. இதனால் அலங்காரக் கலைசார் கலைஞர்களின் வருமானம் குறைவடைகிறது.

முடிவுரை

யாழிப்பாணத்தில் கோயில்சார் அலங்காரக் கலை தனித்துவமுடையாக இருப்பினும் சமகாலப் போக்கை அவதானிக்கும்போது அது தன்வடிவருமாறி வருவதையும் கலைஞர்கள் அருகி வருவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. இதனால் குறித்த ஜாதிய அடையாளத்துக்கள் குறுகியிருந்த இக்கலை இக்காலத்தில் பொதுஜன தளத்துக்குரியதாக மாறிவருகின்றது. அதேவேளை பிளாஸ்ரிக் அலங்காரப் பொருட்களின் வருகை இந்தியச் சந்தைக் கான வாய்ப்பை வழங்குகிறதே தவிர தொழில்சார் கலைஞர்களின் வருமானத்தைக் கேள்விக்குரியதாக்குகிறது. ஆயினும் யாழிப்பாணக் கோயில்களஞ்சும் உபயகாரர்களஞ்சும் தம் அந்தஸ்தை வளத்தைக் காட்ட இன்றும் இக்கலைமரபை ஒம்பி வருகின்றனர். இதனால் பார்ப்பவர்களின் கண்களும் மனங்களும் குளிர்கின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

நற்றினை, 352.1

சேதுப்பிள்ளை, ரா.பி., கலையின் விளக்கம், தமிழ் இன்பம் சிவாரசி., 1968, 'நுண்கலைகள், உலகத்தமிழ் மாநாடு, ப.1
ரமணராஜா.சி., 2016, யாழ்ப்பாணத்தில் வீர சைவப் பண்பாடு தாக்கமும் செல்வாக்கும் (முதுதத்துவமானி ஆய்வேடு, வெளியிடப்படாதது)

கைலாசநாதர் குருக்கள், கா., 2012,
சைவத்திருக்கோயிற் கிரியைநெறி, ப.47
ரமணராஜா.சி., 2016, மு.கு.நூல்

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள் (1948 காலப்பகுதி வரை)

கலாநிதி சின்னத்தம்பி யத்மராசா,
விரிவுரையாளர், யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டானது உலகில் பத்திரிகைத்துறைக் காலம் எனக் குறிப்பிடக்கூடிய காலமாகும். ஈழத்திலும் இப் 19ஆம் நூற்றாண்டினைப் பத்திரிகைத்துறைக்காலம் என குறிப்பிடுவோ. ஈழத்தில் இக்காலத்தில் தான் முதன் முதலில் பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெற்றன. பத்திரிகைகள் ஊடாக சமய, சமூக, அரசியல், பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், அறிவியல் என பல்வேறு துறைகளிலும் விழிப்புணர்வு ஏற்படலாயிற்று. நவீனத்துவத்தை நோக்கிய நகர்வை இப்பத்திரிகைகள் ஏற்படுத்தியதுடன் உலகளா விய மாற்றங்களையும் எமக்கு அறிவித்தன. அதுவரையான கால சிந்தனைகள் மரபுகள் என்பவற்றைத் தகர்த்து புதிய பல மாற்றங்களை இப் பத்திரிகைகள் ஏற்படுத்தின 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தான் நவீன இலக்கிய வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருந்தது எனவே ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலும் 19ஆம் நூற்றாண்டு முக்கியத்துவம் பெற்ற காலப்பகுதியாக ஆய்வாளர்களால் நோக்கப்படுகின்றது இக் காலத்திலே தான் மரபு இலக்கியமும் நவீன இலக்கியமும் ஒன்றோடொன்று சந்திக்கத் தொடங்கியது எனலாம். நவீன இலக்கிய முயற்சிகளில் ஒன்றாகவே 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள் நோக்கப்படுகின்றன.

ஆசிய நாடுகளின் பத்திரிகையியல் வரலாற்றுக்கு முன்னோடியாக இலங்கையின் பத்திரிகைத்துறை வரலாறு அமைந்துள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டில், குறிப்பாக ஆங்கிலேயராட்சிக்காலத்தில் முடிக்குரிய ஆசிய நாடுகளில் முதன்முதலாக இலங்கையிலே பத்திரிகைகள் வெளிவந்துள்ளன. இந்தப் பெருமையை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகள் பெற்றுக்கொண்டன. இவ்வாறு வெளிவந்த பத்திரிகைகள் தமிழ்மொழி, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி, உரைநடை வளர்ச்சி, மற்றும் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்பவற்றின் திருப்புமுனையாக அமைந்ததுடன் கணிசமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தின. அக்கால சமய நிகழ்வுகளே பத்திரிகைகள் நோக்கப்படுகின்றன.

கையின் தோற்றுத்திற்கு உந்துவிசையாக விளங்கின. கிறிஸ்தவ மிசனரிமாருக்கும் நாவலர் இயக்கத்தினருக்கும் இடையில் கடுமே வாதப்பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்ற காலத்திலே தான் சமய நோக்கங்களைக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்திலே பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. இப்பத்திரிகைகள், சமய, சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விழிப்புணர்வுக்கும் வித்திட்டதுடன் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் இப்பத்திரிகைகளே உதவின எனலாம்.

இந்திய தேசத்திலே முதன் முதலில் அச்சு வாகனமேறிய மொழியாக தமிழ் மொழியே குறிப்பிடப்படுகின்றது. அது போலவே ஈழத்திலும் தமிழ் மொழியிலேயே முதன் முதலில் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. இப்பெருமையை யாழ்ப்பாணத்து தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் பெற்றுத்தந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலேயே பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. முதலில் சமய நோக்கத்தினைக் கொண்டும் வெளிவந்த பத்திரிகைகள் பின்னர் அரசியல் நோக்கைக் கொண்டு அதன் பின்னர் சமயசீர்திருத்தங்களை நோக்கமாகக் கொண்டும் எழுந்தன என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவர்.

இவ்வகையில் 19ஆம் நூற்றாண்டிலே முதன் முதலில் யாழ்ப்பாணத்து மானிப்பாயில் இருந்து 'உதயதாரகை' எனும் பத்திரிகை வெளிவந்தது. அமெரிக்க மிஷனரிமார்களால் 1833ஆம் ஆண்டு மானிப்பாயில் நிறுவிய அச்சகத்திலிருந்து இப்பத்திரிகையை 1841 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்கள். மதப்பிரசாரத்திற்கு துண்டுப் பிரசரங்கள், பத்திரிகைகள், நூல்கள் என்பன அவசியமானவை என உணர்ந்த அமெரிக்கமிஷனரிமார்கள் யாழ்ப்பாணத்து நல்லாரில் இருந்த ஜோசப் நெற் என்பவரிடம் இருந்து அச்சியந்திரத்தை வாங்கி அவ் அச்சியத்திரம் ஊடாகவே உதயதாரகையை வெளியிட்டிருந்தனர்.

உதயதாரகை முதலாவது இதழின் ஆசிரியத்தலையங்கத்தில் "வாசிப்பவர்களே பூலோகத்தில் மனிதர் பண்ணும் சம்பாத்தியம் கல்விப் பொருள், செல்வப் பொருள் என இருவகைப்படும் இவ்விரண்டையும் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து கல்விப் பொருளே கனங்கொண்டதாய், பூலோகத்தின் பொருளே கல்வியெனவும் "கேடில் விழுச் செல்வங்கல்வி ஒருவருக்கு மாடல்ல மற்றயலை" எனவும் வெள்ளத்தால் அழியாது வெங்களைல் வேகாது வேந்தராலும்

கொள்ளத்தான் முடியாது. கொடுத்தாலும் நிறைவெழிய குறைவே யில்லை. கள்ளர்க்கோ மிக வரிது காவலோ மிகவெளிது கல்வி என்னும் உள்ளத்தே பொருளிருக்க ஊரெங்கும் பொருள் தேடி உலைகின்றாரே எனவும் ஒளவையார், திருவள்ளுவர் முதலான நூல்களிற் கண்டிருக்கின்றபடி கல்வியே விசேஷித்தது. கல்வி யானது ஒரு பாலையையும் அதற்குண்டதாகிய இலக்கண இலக்கி யங்களையும் கற்றுக் கொள்வது மாத்திரமல்ல மனவிரிவிற்குதவி யான பல்வகைப்பட்ட சாத்திரவித்தைகள் முதலானவையையும் பற்றி அறிவிரே கல்வி இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட கல்வியிலே இங்கிலிஸ்காரர், அமெரிக்கர், பிரஞ்சுக்காரர் முதலான சாதிக்காரர் கள் தோற்றமுள்ளதாய் இருக்கின்றதால் அதிக செல்வமும் அதி காரமும் கீர்த்தியும் உடையவர்களாய் இருக்கின்றார்கள். இவ்வித மாய்க் கல்வியானது இம்மைக்குப் பலனைக் கொடுப்பதுமன்றி மறு மைக்கடுத்த காரியங்களைப் பற்றி அறிகிறதற்கும் வழியாயிருக்கின்றது” என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி ஆசிரிய தலையங்கம் ஊடாக மக்களிடையே சமயம் மற்றும் அறிவு வளர்ச்சியை தூண்டுவனவாக பத்திரிகைகள் அமைந்ததைக் காண முடிகின்றது. உதயதாரரை தமிழ், ஆங்கி லம் ஆகிய இரு மொழிகளில் இவ்விரு பக்கங்களாக நான்கு பக்கத்தைக் கொண்டு வாரம் இருமுறை வெளிவந்தது. இப்பத்திரிகையின் தமிழ்ப் பகுதிக்கு உடுவிலைச் சேர்ந்த செத்தெய்ச்சன் பணிபுரிய ஆங்கிலப் பகுதிக்கு வட்டுக்கோட்டை செமினியைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானப் பேராசிரியர் கென்றிமாட்டின் பணிபுரிந்தார். இவர்களது புலமை பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கும் பணிக்கும் உரமுட்டின. மேலைத்தேசத்தவர் அறிவில் உயர்வதைப் போல எம்ம வரும் அறிவில் உயர் வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே 1000 சந்தாக் காரரை உள்ளடக்கி இப்பத்திரிகை வெளிவந்தமை சமூக மாற்றத் தில் காத்திரமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம். சமூகப்பிரக்ஞையையும், அறிவுப்பரம்பலையும், புதினச்செய்திகளையும், அறிவித்தல்களையும், சமய சம்பாஷணகளையும் கவிசேசக் கருத்துக்களையும் சமய கண்டனங்களையும் இடம்பெறுச் செய்த இப்பத்திரிகையானது பரசமய வாதிகளை இழித்துரைக்கவும் தவற வில்லை.

இந்நிலையிலேதான் சைவ சமயத்தையும் கத்தோலிக்க, கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் இஸ்லாமிய சமயத்தையும் கண்டனம் செய்து எழுதியமை பிறமதத்தவரிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. இவ்விழிப்புணர்வே பிறமதப் பத்திரிகைகள் முகிழ்ந்தெழுக் காரணமாகியது. உதயதாரரைக்கையைத் தொடர்ந்து 1841 இல் சைமன் காசிச்செட்டியால் 'உதயாதித்தன்' பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. இதன் பிரதிகள் எமக்கு கிடைக்கப்பெறாவிட்டனும் அது பற்றிய செய்திகள் உதயதாரரைக்கையிலே காணப்படுகின்றது. இப்பத்திரிகையின் பதின்மூன்று இதழ்கள் வெளிவந்ததை அறிய முடிகின்றது. இக்காலப் பகுதியை அண்டியே கொழும்பிலிருந்து 1845 இல் உரைகல்லு எனும் பத்திரிகையும் கத்தோலிக்கதிருச்சபையால் வெளியிடப்பட்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1863 இல் மானிப்பாயிலிருந்து வாரவெளியீடான இலங்காபிமானி என்ற பத்திரிகையை வை.கத்திரவேந்பிள்ளை என்பவர் வெளியிட்டிருந்தார். இது கிறிஸ்தவ சார்பான பத்திரிகை எனினும் சங்கர பண்டிதர் வண்ணார்பண்ணை மதவாத சபையின் அக்கிராசன பதியான கின்னர்பாதிரியாருக்கு எழுதிய விக்கியாபதம் இதில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரை சைவசமயத் திற்கென்று எந்தவொரு பத்திரிகையும் தோற்றும் பெறவில்லை.

1878 இல் எச். எம். சின்னத்தம்பியால் இலங்கைநேசன் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. 1880 இல் சைவஉதயபானு பத்திரிகை நாவலர் வழிவந்தவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பத்திரிகை சைவசித்தாந்த உண்மை, தத்துவ நிர்ணயம், சமயவகை, திருத்தொண்டர்புராணக்கதை, உண்மைகள் என்பவற்றை ஆசிரியர் தலையங்கங்களாக வெளியிட்டுவந்தது. இதுவரை இருந்த கண்டனநோக்கு நிலையைத் தவிர்த்து சிந்தனை ரீதியாக சமய கலாசார விடயங்களை ஆழ்ந்து நோக்கும் நிலையை உருவாக்கிய பெருமை இப்பத்திரிகையையே சாரும். கிறிஸ்தவ சமயத்தை எதிர்த்தபோதிலும் சைவசமய குறைபாடுகளையும் கண்டிக்க இப்பத்திரிகை தவறவில்லை எனலாம். நாவலரது சிந்தனைக்கு செயல்வடிவம் கொடுத்த பத்திரிகையாக இதனை நோக்கலாம்.

1881 இல் உடுவில் வைத்தீஸ்வரரூபம் சைவசம்போதினி எனும் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. இதன் பிரதிகளும் கிடைக்கப்

பெறவில்லை. 1882 இல் காங்கேசன்துறைவீதி வண்ணார்பண்ணையில் உள்ள மெஞ்னானப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலையில் இருந்து சிவசம்புச் செட்டியாரால் வெளியிடப்பட்ட விஞ்ணான வர்த்தனீ எனும் பத்திரிகையின் முதல் ஆசிரியராக முத்துதம்பிச்செட்டியார் விளங்கினார். இப்பத்திரிகையின் நான்கு பிரதிகள் மட்டுமே தேசிய புராதன சுவடிச்சாலையில் உள்ளன. மாதமிருமுறை வெளிவந்த சைவசமயச்சார்புப் பத்திரிகை இதுவாகும்.

1876இல் யாழ்ப்பாணம் அர்யோசெப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தி லிருந்து பிலிப் ஸ் முருகப்பாவை முதல் ஆசிரியராகக் கொண்டு கத்தோலிக்கப்பாதுகாவலன் எனும் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. ஒன்றுவிட்ட ஒரு சனிதோறும் வெளிவந்த இப் பத்திரிகை சமயக் கருத்துக்களையும், பொது விடயங்களையும் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டு உள்ளது.

1889ஆம்ஆண்டு சைவ பரிபாலன சபையினரால் யாழ்ப்பாணத் தில் இந்துசாதனம் எனும் பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. சைவ முன்னேற்றம் கருதி வெளியிடப்பட்ட இப்பத்திரிகை மக்களிடையே அரசியல், சமூகவிழிப்புணர்வு விடயங்களையும் உள்ளடக்கி வெளி வருகின்றமை நோக்கத்தக்கது. இப்பத்திரிகையின் முதல் ஆசிரியர்கள் ரி.பி. செல்லப்பாபிள்ளை, நல்லூர் த.கைலாசபிள்ளை (சகோ தரர்கள்) விளங்கினார்கள். தொடர்ந்து 1864 ஆம் ஆண்டில் பாலி யர்நேசன் எனும் சிறுவர் இதழ் வெளிவந்தது. வில்லியம் சின்னத் தம்பி இதன் ஆசிரியராவார். 1884 ஆம் ஆண்டில் சைவஉதயபானு எனும் பத்திரிகையை ஊரெழு சரவணமுத்துப்பிள்ளை யாழ்ப் பாணம், மதுரை ஆகிய இரு இடங்களில் வெளியிட்டார். முதன் முதலில் இருஇடங்களில் வெளிவந்த சிறப்பு உடையது இப்பத்திரி கையாகும். இதனைத்தாடர்ந்து சைவாபிமானி - வ.பொ. ஞானச பாபதி அவர்களாலும், ஞானாமிரதம், சன்மார்க்க போதினி என்பன அச்சுவேலி தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அவர்களாலும், 1892ஆம் ஆண்டில் வைத்தியவிசாரணி எனும் பத்திரிகை ஆ. முத்துத்தம்பியாலும், 1899 ஆம் ஆண்டில் திராவிடகோகுலம் எனும் காலாண்டு இதழ் சதா சிவம் என்பவராலும், 1902 ஆம் ஆண்டில் சுகேச நாட்டியம் எனும் இதழ் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்களாலும் வெளியிடப்பட்டன.

பாமர மக்களிடையே விழிப்புணர்வு, சமயங்களிற்கே எழுச்சிக்கும் இக்காலப் பத்திரிகைகளே துணை புரிந்துள்ளன. பத்திரிகைகள் வெறுமனே தகவல்பரப்பும் சாதனமாக மட்டுமல்லது மக்களை நல்வழிப்படுத்துவனவாகவும் மினிர்ந்தன. தமிழ் மொழி, தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் இப்பத்திரிகைகளே காரணமாக அமைந்தன என்பர். கற்கை, சாஸ்திரம், பொதுவானகல்வி, பயிற் செய்கை, அரசாட்சி முதலியன பற்றியும், புதினம் பற்றியும், இக் காலப்பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிட்டுப்பணியாற்றி இருந்தன. இவற்றினால் அறியாமையால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்கள் அறிவுச்சுடர் பெற வழிகோலப்பட்டது என்பர். இதனால் யாழ்ப் பாணத்து மக்களிடையே பாரிய சிந்தனை மாற்றம் ஒன்று ஏற்பட்டிருந்ததையும் காணலாம்.

இக்காலப் பத்திரிகைகள் தமக்கென வாசகர் வட்டம் ஒன்றை உருவாக்கி இருந்ததுடன் அதனுடாக அறிவுத்தேடலுக்கும் விருந்தளித்திருந்தன. இதுவும் மக்களிடையே அறிவு விருத்தி பெறக காரணமாகியது. மக்களிடம் செய்திகளைக் கொண்டு செல்லும் உலாவிகளாகவும் பத்திரிகைகளே விளங்கின. மக்களது ஆக்கத் திறன் விருத்திக்கும் களமமைத்த பெருமையும் சிறப்பும் இக்காலப் பத்திரிகைகளுக்கே உரியன் எனலாம். பாமரமக்களிடம் அறிவுப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய சிறப்பு இக்காலப்பத்திரிகைகளுக்கே உரியது. தேசியசிந்தனை வளர்ச்சிக்கும், தேசியவாத சிந்தனைக்கும், சமூக வடிவமைப்புக்கும், கல்வி நாட்டத்திற்கும், யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பணியானது போற்றுத்தக்கது. சாதாரண மக்களுக்கு ஏற்ற மொழி நடையைப் பின்பற்றி செய்திகளை வெளியிட்டு அறிவுப் பசிக்குணவிட்டனவாக இக்காலப்பத்திரிகைகள் நோக்கப்படுகின்றன.

மக்களிடம் பொதுஅறிவுவிருத்தி ஏற்படவும் பத்திரிகைகள் கணிசமான பங்களிப்பை நல்கின. நவீன அறிவு, விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிக்கும் பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பணி சிறப்பானது. பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு கடிதமெழுதவும் அதனுடாக தமிழ்மொழிப் பிரயோகம், எழுத்துப்பயிற்சி வளரவும் பத்திரிகைகள் பணியாற்றி யிருந்தன. இக்காலப் பத்திரிகைகளுக்கு கடிதம், கட்டுரை எழுதி யதன் ஊடாகவே சிறுக்கை, நாவல் இலக்கியங்கள் தோற்றும் பெறவும், தமிழிலக்கியங்கள் படைக்கப்படவும், ஏட்டிலே இருந்த விட

யங்கள் அச்சு வாகனமேறவும் தொடங்கின எனலாம்.

தமிழ்மொழியில் சிறுகதைகளின் தோற்றுத்தைப் பத்திரிகை யுனேயே தொடர்புட்டதாகவே நோக்கப்படுகின்ற அளவிற்கு பத்திரிகைகள் பணி புரிந்திருந்தன. உரைநடை வளர்ச்சிக்கும் இப் பத்திரிகைகளே தூண்டுகோலாயின. ஆயினும் “ஊடகம் வளர்ச்சி பெற்ற அளவிற்கு ஊடகக்கல்வி வளரவில்லை என்பதுடன் மேலை நாட்டவரளவிற்கு பத்திரிகைகளை பேணும்மரபு எம்மவரிடம் இல்லை. இதனால் பல அறிய தகவல்களை, வரலாற்றுப் பொக்கி சங்களை நாம் இழந்துவிட நேரிட்டது. தமிழ்இதழ் பற்றிய வரலாறு எழுதப்படவோ, பேணப்படவோ இல்லை. துயருடன் கைவிட வேண் டிய நிலையே உள்ளது” என ரெங்கநாதன் குறிப்பிடுவது நோக்கத் தக்கது. “இரண்டு நூற்றாண்டேயான தமிழ் இதழியல் வரலாறு இருண்டு கிடக்கின்றது. நான் ஒரு மௌரூ வர்த்தியை ஏற்றி வைக்கின்றேன் தட்டுத்தடுமாறாது செல்வதற்கு” என அ. ம. சாமி குறிப்பிடுவது யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகைகளுக்கும் பொருத்தமானது.

ஆயினும், யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த 19ஆம் நூற்றாண்டுப் பத்திரிகைகள்

- 19ஆம் நூற்றாண்டு உரைநடைக்கு உதவியதுடன் தமிழகத்திற்கு முன்மாதிரியாகவும் அமைந்தன.
- ஆங்கிலமுறிவு விருத்திக்கு உதவின.
- மத்தியதரவர்க்க உருவாக்கத்திற்கு உதவியன
- பெண் கல்விக்கு உரமுட்டின.
- மரபும் நவீனமும் மோதுவதற்கு உதவின.
- எழுத்தறிவு, வாசிப்பு, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவிபண்பாட்டுப்பதிவை வெளிக் கொணர்ந்தன.
- அறிஞர் சிந்தனைகளை அறிய வைத்தன.
- உலக நிலையை அறியச்செய்தன.
- சமய மோதல்களை அறியத்தந்தன.
- ஊடக நோக்கு நிலையை அறியச்செய்தன.
- இன், மத மொழி பண்பாட்டு அடையாளம் அறிய உதவின.
- சுதேசிய மருத்துவம் மேலை மருத்துவம் என்பன சந்திக்க வழி சமைத்தன.

- சமஸ்கிருத புலமையை ஏற்படுத்தின.
- இலக்கிய விமர்சனங்களை எழுச்செய்தன.
- பிரபந்தங்கள், தோத்திரங்கள் ஆய்வுகள் எழவழி அமைந்தன.
- சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உதவின.
- தொழில் வளர்ச்சிக்கு தூண்டிகளாகின.
- அகராதி, மொழி பெயர்ப்பு, கலைத்திட்ட எழுச்சிக்கு வித்திடன்.

இவ்வாறு மக்களிடையே முழுமையான புலமைவிசையை ஏற்படுத்தியதில் இக்காலப்பத்திரிகைகளுக்கு, குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்து 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கு கணிசமான வகிபங்கு உண்டு எனலாம். இதன்காரணமாகவே பேராசிரியர்க்கைலாசபதியும் “பின்னைய மாற்றத்திற்கு இப்பத்திரிகைகளே அத்திவாரமிட்டன” என்பர்.

உசாத்துணைகள்:

- ❖ சிவகுருநாதன், இ.(1993) “இலங்கையின் தமிழ் புதினப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி”, குமரன் வெளியீட்டாளர்கள்.
- ❖ சிவநேசச்செல்வன். ஆ. இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (முதுகலைமாணிப்பட்டத் தேர்வுக் கட்டுரை)
- ❖ ஜெபநேசன். எஸ். இலங்கையில் 19 ஆம் நூற்றாண்டுத் தழிமுர் சிந்தனை வளர்ச்சி, வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி 1992.
- ❖ கைலாசபதி.க. சமுத்து இலக்கிய முன்னோடிகள். மக்கள் வெளியீடு, முதற்பதிப்பு அக்டோபர் 1986.

யாழ்ப்பாணத்து நிகழ்த்துக் கலைகளில் கூத்துக்கலை

யோ.யோன்சன் ராங்குமார்

பிரதி இயக்குநர், திருமறைக்கலாமன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் நிகழ்த்துக்கலை பாரம்பரியத்தில் பல்வேறு நிகழ்த்து கலைகள் (Performing Arts) காணப்படுகின்றன. அவற்றில் பிரதானமான நிகழ்த்து கலையாகவும், எமது பண்பாட்டின் அடையாளமாகவும் திகழ்வது கூத்துக் கலையாகும். அதன் தொன்மை பற்றியும் இப்போதைய அதன் இருப்பு பற்றியும் இக்கட்டுரை ஒரு பார்வையை செலுத்த முற்படுகின்றது.

கூத்துக் கலையின் தொன்மை

தமிழ்களின் மரபுவழி நாடகக்கலையாக காணப்படுவது 'கூத்து' ஆகும். நாடகத்துக்குரிய பழந்தமிழ் சொல்லாகவும் கூத்து காணப்படுகின்றது. 'கூத்து' என்ற சொல்லுக்கு வேர்ச்சொல் கிடையாது என் பார்கள். ஆனால் சங்ககாலத்தில் இருந்து கூத்து இருந்தமைக்கு ஆதாரமாக தாராளமான இலக்கிய ஆதாரங்கள் உள்ளன.

- குரவைக் கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, வரிக் கூத்து பற்றி யெல்லாம் சங்கநூல்களில் காணகின்றோம்.
- “விழவிற்கோடியர் நீர்மைபோல் முறை முறை ஆடுநர்கழியும் இவ்வுலகத்து” (புறம் 24)
- “கூத்தர் ஆடுகளம் கடுக்கும்” (புறம் 23)
- “கூத்தாட்டு அவைக்களம்..”(திருக்குறள் 332)
- “அவைதாம் சாந்திக்கூத்தம் விநோதக்கூத்துமென்று ஆய்ந்துற வகுத்தனன் அகத்தியன் தானே” (அகத்திய நூற்பாக்கள்)
- (வெறிக் கூத்து,வள்ளிக் கூத்து,கழிநிலைக் கூத்து,அமலைக் கூத்து, காடைக் கூத்து, கழைக்கூத்து)
- “கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் ஆற்றிடை காட்சி உறுமத்தோன்றி...” (தொல்காப்பியம்)
- பத்துப் பாட்டின் இறுதிப்பாடலாகிய மலைபடுகடாம் கூத்தராற்றுப்படை என்ற பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்றது.
- சிலப்பதிகாரத்தில் இருவகைக் கூத்துக்கள் என இலக்கணம்

கூறப்பட்டுள்ளது.

(இரு வகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து.. சிலம்பு 3:12)

- மாதவி ஆழிய 11 கூத்துக்கள் பற்றியும் மற்றும் வேட்டுவ வரி, ஆய்ச்சியர் குரவைக் கூத்து, குன்றக் குரவைக் கூத்து, என்பனபற்றியும், 'கூத்து சாக்கையன்' நிகழ்த்திய கூத்து, எனப் பல தகவல்கள் உள்ளன.
- பல்லவ சோழர் காலத்தில், 'ஆரியக்கூத்து,' 'தமிழ்க் கூத்து' பற்றிய வகைமைகளும் அவை நிகழ்த்தியமைக்கு அரசன் வழங்கிய அன்பளிப்பு பற்றியும் கல்வெட்டுக்கள் மூலமாக அறியக்கிடைக்கின்றது.
- நாயக்க மன்னர் காலத்தில் பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி எல்லாம் கூத்து வடிவங்களாக நிகழ்த்தப்பட்டமையை அறிய முடிவதுடன் அதன் பனுவல்களையும் காணுகின்றோம்.
- தமிழ் நாட்டின் தேசிய நாடக வடிவமாகத் 'தெருக்கூத் தினைப்' பார்க்கின்றோம். இன்றும் அதன் செழுமையான பயில்வு பல மாவட்டங்களில் நடைபெறுவதனை அவதானிக்க கூடியதாவுள்ளது.

இக்கூத்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் ஆடல், பாடல் இருந்திருக்கிறது, கதை கூறல் இருந்துள்ளது. பக்திபூர்வமான நிகழ்த்துகை இருந்துள்ளது, இசைக் கருவிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆற்றுகை பெரும்பாலும் கற்றிவரப் பார்ப்போர் நிற்கும் அரங்க வெளிகளில் ஆடப்பட்டுள்ளன. எனவேதான் இன்று நாங்கள் காணுகின்ற கூத்தின் பண்புகளை அக்கால இலக்கியங்களும் சொல்லுகின்றன.

அது மட்டுமன்றி தமிழர்களின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான் தில்லைக் 'கூத்தனாக' சித்திரிக்கப்படுகிறார். நடராஜர் உருவம் 'உலக இயக்கத்தின்' அடையாளமாக இருப்பது ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எனவே கூத்து எமது தேசிய கலை வடிவம் என்பதற்கும் அது நீண்ட பாரம்பரியத்தையும் தொன்மையையும் கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவாக அறியக்கூடிய தாகவுள்ளது.

சழத்தில் கூத்து

சழத்தில் தமிழர் வாழும் பகுதிகள் எங்கும் கூத்துக்கள் காணப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினையே இக்கட்டுரை இலக்காக கொண்டிருப்பதனால் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசக்கூத்துக்கள் பற்றியே இங்கு அதிகம் நோக்கப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தினது தொன்மையிக்க நாடகக் கலைவடிவமாகவும் கூத்தே காணப்பட்டுள்ளது. எமது மரபுவழி கலை கூத்து என்று நாம் கூறுவதற்குக் காரணம், அவை எமது ஆன்மீகத்துடனும், சமூக நடவடிக்கைகளுடன், வாழ்வியலுடனும் சடங்குகளுடனும் இணைந்து காணப்பட்டிருகின்றது.

கூத்தும் சமூகவியல் பண்புகளும்

யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் கூத்து பல்வேறு மத நம்பிக்கைகளுடனும் சமூகவியல் பண்புகளுடனும் காணப்பட்டுள்ளது. சமய நம்பிக்கைகளுடன் நோக்கும்போது

- மழை வேண்டிக் கூத்தாடுதல் - கட்டுவன் வசந்தன்
- தொற்றுநோய் நீங்கக் கூத்தாடுதல் - காத்தவராஜன் கூத்து
- நேத்திக்குக் கூத்தாடுதல் - கிறிஸ்தவ கூத்துக்கள்
- குழந்தை வரம் வேண்டிக் கூத்தாடுதல் - வாசாப்பு, பொன்னர் சங்கர்
- விவசாயம் செழிக்க கூத்தாடுதல் - மட்டக்களப்பு வடமோடி தென்மோடிக் கூத்துக்கள்
- கோவில் திருவிழா சிறக்க கூத்தாடுதல்.
- தெய்வத்தினை மகிழ்விக்க கூத்தாடுதல்

என பல்வேறு சமய நம்பிக்கைகளுடன் இணைந்ததாக கூத்துக்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. தற்போதும் நெல்லன்டை பத்திரிகாளி அம்மன் கோவிலில் திருவிழாவென்றால் கூத்து அம்மனுக்காக 'ஆற்றும் அர்ச்சனையாக' நோக்கப்படுவதனை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்

அவ்வாறே கூத்து பல்வேறு சமூகவியல் பண்புகளுடன் காணப்படுகின்றது

- விவசாயம் நிறைவு பெற்றதும், மகிழ்வுடன் கூத்தாடுதல் பல பிரதேசங்களில் வழக்கிருந்துள்ளது.
- கோவில் திருவிழாக்களில், கூத்தாடுவது பாரம்பரியமாக

இருந்துள்ளது.

- சாதிக் கட்டுமானங்களுக்குட்பட்டும், குறிப்பிட்ட சில சாதியினர் தமக்கான அடையாளமாகப் பெருமையுடன் கூத்தினை ஆடிவந்துள்ளனர்.
- பரம்பரையாகக் கூத்தாடும் பாரம்பரியம் இன்றும் காணப்பட்டுள்ளது.
- ஊர் திரண்டு தமது சமூக நடவடிக்கையாக கூத்தினை மேற்கொண்ட பாரம்பரியம் தற்போதுமள்ளது.
- தமது பிரதேசத்துக்குரிய கூத்தினை வேறு யாருக்கும் பயிற்ற மாட்டோம் என்ற கொள்கையுடன் தமது கிராமத்தின் சொத்தாக அதனை பேணி வருபவர்கள் உள்ளனர் (உதாரணமாக வட்டுக்கோட்டை சிந்துபுர மக்கள்)

இவ்வாறு பல்வேறு நோக்கங்களுடன் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வருகின்றன. இவை பண்பாட்டினதும் சமய சமூக வாழ்வினதும் இன்றியமையாத இணைப்புக்களாகும். அதுமட்டுமன்றி கூத்துக்கள் ஒரு கிராமத்திலே பயிலப்படுகின்ற போதே அது பல்வேறு சமூக முக்கியத்துவமுடைய பாரம்பரியங்களுடன் காணப்படுகின்றன.

கூத்துப் பயிலப்படும் முறைகளில் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பயில்வு முறை காணப்பட்டுள்ளது.

உதாரணமாக :

- கூத்தினை ஊர் கூடி முடிவெடுத்தே மேடையேற்றுவர்.
- ஊர்த்தலைவர்கள்/பங்குத்தந்தையர்கள் முடிவெடுத்தே அண்ணாவியாரையும் மேடையேறும் கூத்தினையும் தீர்மானிப்பார்கள்.
- ஏடுகொடுத்தல்' - பாத்திரம் வழங்குதல்-சடங்காசாரத்துடன் நடைபெற்றுள்ளது. தினமும் ஒத்திகை இரவிரவாக நடைபெறும்.
- பணக்கூத்து முறை - நிதி சேகரித்தல்
- ஊர் மறியல் செய்தல் - களரி அமைக்கத் தேவையான உபகரணங்களைத் தேடுதல் - ஊர்சேர்ந்து களரி அமைத்தல்.
- பிரசித்தம் செய்தல் - பறை அறைந்து ஊர்முழுவதும் அறிவிப்பார்கள்.
- சோடினை கட்டுதல் - வேட உடை

- வெள்ளுடுப்பு ஒத்திகை
- சூத்துத் தொடங்குமுன், காப்பு பாடுதல்
- முடிவில் மங்களம் பாடுதல்
- வேசத்துடன் உறவுகளின் வீடுகளுக்குச் செல்லுதல்.

எனக் கிராமத்துக்குக் கிராமம் பாரம்பரியமான ஒரு பயில்வு முறை காணப்படுகின்றது. இவை எல்லாவற்றினையும் இணைத்து நோக்குகின்றபோதுதான் சூத்து என்பது வெறுமெனே நிகழ்த்துக்கலை வடிவமல்ல அது எமது சமூகத்தினதும் பண்பாட்டினதும் சமய சமூக வாழ்வியலோடும் இரண்டற்கலந்தவை என்பது தெளிவாகும்.

சூத்துக்கலையின் பண்புகள்

சூத்துக் கலைவடிவமானது தனிக்கான தனித்துவமான பண்பு களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. சாதாரண நாடகங்களின் போக்கோடு சூத்தின் வடிவத்தினை நோக்க முடியாது. அந்தவகையில் 'சூத்து' வடிவத்தின் பண்புகளாகப் பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ❖ பாடலையும் ஆடலையும் அடிப்படையான வெளிப்பாட்டு ஊடகங்களாகக் கொண்டிருக்கும்.
- ❖ கதை சொல்லல் / எடுத்துரைக்கும் பண்பில் அமைந்திருக்கும். (தன்மை படர்க்கை)
- ❖ பாத்திர நடிப்பு என்பது செய்து காட்டும் பண்பில் அமையும்.
- ❖ மோடியற்ற அளிக்கை வடிவமாக இருக்கும்
- ❖ உரையாடல்கள் பாடலாகவும் ஊட்டு வசனங்களாகவும் காணப்படும்.
- ❖ தாளம்(சல்லாரி), தோல் வாத்தியக் கருவிகள் அடிப்படையான இசைக்கருவிகளாகக் காணப்படும்.
- ❖ மோடியற்ற வேடாடை, ஓப்பனை இடம்பெறும்.
- ❖ ஒரு பாத்திரத்தினைப் பலர் ஏந்கும் பண்பு காணப்படும்.
- ❖ புராண இதிகாசக் கதைகளே பெரும்பாலும் கதைப்பொருளாக இருக்கும்.
- ❖ சபையோர் கதை சொல்லிகளாகவும் சூத்தை நகர்த்திச் செல்பவர்களாகவும் காணப்படுவர்.
- ❖ அரங்க வெளி வட்டவடிவமாகக் காணப்படும்.

❖ நாட்டை (வடமராட்சி)

இக்கூத்துக்களில் பெருவழக்காக இருமரபுகள் மட்டும் வலிமையானவையாக உள்ளன.

❖ தென்மோடி (கத்தோலிக்க கூத்து மரபு)

❖ காத்தவராஜன் (சிந்து நடை)

ஏனையவை பெருமளவில் வழக்கொழிந்து செல்லுகின்றன. நாட்டையும் தற்போது ஆடப்படுவதில்லை.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமே முதலில் நகரமயப்பட்ட பிரதேசம். அதனால் பல கூத்துக்கள் அழிந்துள்ளன. சில கூத்துவடிவங்கள் பல புதிய விடயங்களை உள்வாங்கியுள்ளன. உதாரணமாக யாழ்ப்பாணத் தென்மோடிக் கூத்து என்று இன்று அழைக்கப்பட்டு கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் தென்மோடி பல மாற்றங்களைப் பெற்று வடிவ மீளமைவைக் கொண்ட கூத்து வடிவமாகும். போர்த்துக்கேயர், இலங்கை வந்தபோது தமது மதப் பிரசாரத் திற்காகத் தாம் கொண்டுவந்த நாடக வடிவங்களையும் இங்கிருந்த கூத்து மற்றும் இலக்கிய வடிவங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இயேசுசபைக் குருக்கள் நாடக நுட்பங்களை அறிந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். அவர்கள் தென்மோடி மரபினைப் பயன்படுத்தியபோது பின்வரும் மாற்றங்கள் படிப்படியாக ஏற்பட்டன.

❖ பாடுபொருள் / கதை கரு - மாறியது

❖ அவலச்சுவை அறிமுகமாகியது

❖ ஆடல் குறைந்தன

❖ பாடல் செம்மை பெற்றன

❖ புதிய பாத்திரங்கள் அறிமுகமாயின

❖ களரி, வட்டக்களரியில் இருந்து முப்பக்க வடிவமாகியது

❖ வேட உடைகளில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

இசை நாடகத்தின் வருகையுடனும் பல மாற்றங்கள் உள்வாங்கப்பெற்றன.

இவ்வாறே காத்தவராஜன் கூத்து 80 வருடங்களுக்குள்ளேயே மேடைக் கலையாகப் படச்சட்ட அரங்கிற்கு வந்தது. வடமோடிக் கூத்துக்கள் வட்டக்களரியில் ஆடப்பட்டாலும் படச்சட்ட அரங்கிலும் ஆடுகின்றனர். கோவலன் கூத்துப்பாரம்பரியம், மகிடிக் கூத்துப் பாரம்பரியம், பறைமேளக்கூத்துப் பாரம்பரியம், வாசாப்பு,

- ❖ கூத்தின் பார்ப்போர் கதைகளை நன்கு தெரிந்த நிலையிலேயே பெரும்பாலும் கூத்துக்களைப் பார்ப்பர். சுதந்திரமான பார்ப்போராகத் திகழ்வர்.

கூத்துக்களின் அமைப்பு

பொதுவாக கூத்துக்கள் வகைமை சார்ந்த வகையில் தமக்கான தனித்துவங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் பல்வேறு பொது மையான பண்புகள் காணப்படுகின்றன.

- காப்பு பாடுதல் (தோடயம்)- கடவுள் வாழ்த்து
- கட்டியகாரன் வரவு
- அரசபிரதானிகள் வரவு (அரசன், மந்திரி, தளபதி)
- நாட்டு வளங் கூறுதல்... (தேசவிசாரணை)
- காட்சிகள்..
- நிறைவு
- மங்களம் பாடுதல் /வாழிபாடுதல்

கூத்தின் வகைகள்

கூத்து ஆடல், பாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதை சொல்லுகின்ற வடிவம் என்பது பொதுமையாக இருந்தாலும் அவை பல்வேறு வகைப்பாடுகளைக் கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன. யாழிப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்ட கூத்துக்களாக,

வடமோடி தென்மோடி வசந்தன், மகிடி பறைமேளம், காத்தவராஜன் (சிந்து நடை), நாட்டை, வாசாப்பு, கோவலன் கூத்து போன்ற வடிவங்கள் அறியப்பட்டிருந்தாலும் தற்போது வழக்கில் இருப்பவை :

- ❖ வடமோடி (வட்டுக்கோட்டை, சுழிபுரம், அராலி...)
- ❖ தென்மோடி (கத்தோலிக்க கிராமங்கள், நெடுந்தீவு, நாரங் தனை, கரம்பொன், குருநகர் நாவாந்துறை, பாசையூர், தாளையடி, செம்பியன்பற்று, குடத்தனை, மண்ணகாடு, பருத் தித்துறை, பலாலி, ஆச்சுவேலி, இளவாலை, சில்லாலை)
- ❖ காத்தவராஜன் (பல்வேறு பாரம்பரிய இந்துக் கிராமங்கள். கைதடி, சுழிபுரம், பருத்தித்துறை, மாதனை,...)
- ❖ வசந்தன் (கட்டுவன், குரும்பசிட்டி)

விலாசம் என்பனவெல்லாம் யாழ்பாணத்தில் இருந்து முற்றாக விடபெற்றுவிட்டன.. எனவே எஞ்சி நிற்கின்ற கூத்துக்களையாவது பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்

கூத்துக் கலையின் தற்போதைய நிலை

கூத்துக் கலை இன்றும் வாழ்கிறது இனியும் வாழும் என்று மார்த்தடி சொல்லமுடியவில்லை. ஏனெனில் பாரம்பரிய கிராம முறைமை மாற்றமடைகின்றது. யாழ்ப்பாணம் முற்றாகவே நகரமய மாகிக் கொண்டிருக்கின்றது. பாரம்பரிய சடங்குகள் பல இல்லாது போகின்றன. கூத்தை ஆடிய ஆளுமையிக்க அண்ணாவிப் பரம் பரை விடபெறுகின்றது. ஆடவேண்டுமென்ற பேரவா இன்று யாரிட மும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சின்னத்திரைகள், இணையம். முகநூல்,கைபேசிகள் என இளையோர் தமது நேரங்களைக் கழிக்க புதிய வழிகளுக்கு நகரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். எனவே சவால் மிகுந்த ஒன்றாகவே கூத்துப் பயில்வு அமைகின்றது. சில கிராமங்கள், ஒரு சில அரங்க நிறுவனங்கள் (திருமறைக்கலாமன் நம்...) மட்டுமே இம்முயற்சிகளைத் தொடருகின்றன. வடமாகாண கல்வி அமைச்ச பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் நடத்தும் கூத்துப்போட்டிகள் மட்டும் ஆரோக்கியமானதாக, அமைகின்றன.

எனவே எமது பண்பாடு, கலாசாரம் பற்றி சிந்திக்கின்ற நாம் அனைவரும் 'கூத்துக் கலையின்' வளர்ச்சி தொடர்பாகச் சிந்திக்க வும் செயற்படவும் அழைக்கப்படுகின்றோம். “நாமும் நமக்கோர் நலியாக் கலையுடையோம்..” என்ற மகாகவி பெருமைப்பட்டது போல பெருமை கொள்ளவாவது எமது கலைமரபு பேணப் படவேண்டும் .

பக்னபாட்டு பெருவிழா பதிவுகள் 2018

